

THE WESTERN VIKING

Norwegian Weekly Published Every Thursday at 1125 Tacoma Avenue, Tacoma, Washington

Sec. 435½, P.L. & R.
U.S. Postage
PAID
Tacoma, Wash.
Permit No. 242

2. AARG.

TORSdag DEN 16. JANUAR, 1930

NO. 2

SKAL VI FÅA KIRKESTRID EFTER NORSK MØNSTER BLANDT VORT FOLK HEROVER?

Pastor J. O. B. Skagens svar i "Nordisk Tidende":
Hr. redaktør:

En artikkel der omhandler Landsvennestevner og Lutherdom, og skrevet av pastor Sv. Nordborg findes i bladet "Lutheraner" — det officielle organ for den Norsk-lutherske kirke i U. S. A.

Artikkelen er saa uballansert og hensynsløs at en neppe kan faa sig til at tro at forfatteren av samme er ham, som blandt det norske kirkefolk her i koloniene (Brooklyn) er anset som den mest hensynfulde likeoverfor samfund, der ikke bærer det lutherske navn.

Om denne artikel er pastorens virkelige opfatning, da har han hugget av den haand, som har været utrakt mot ham i broderskap. Ingen luthersk prest i Brooklyn har hat den støtte av andre kirkesamfund som pastor Nordborg, ingen har ialfald offentlig fremkommet med saa graverende beskyldninger.

Efter pastorens uttalelse har ingenanden norsk kirke i U. S. A. end den lutherske nogen ret til eksistere — Den norsk amerikanske kirke er luthersk — dermed basta.

Saa tar pastoren ived med at fremholde sit syn paa metodister og andre lignende ukristelige kirker som smykker sig med Kristi dyre navn. Han nøjer sig ikke bare med at kaste smuds over dem, det kunde de let taae, men endog stiller deres lære frem som antikristelig, saa de blir med andre ord — djævelens barn. Paasens frukter skal en kjendes, altsaa maa pastorens samkvem med metodisterne ha overbevist ham om det her fremholdte syn.

Hans syn paa den kongregationalistiske teologi skal jeg overlate til frikirkerne at forsvare, men hvad metodisternes teologi angaaer skal jeg med glæde forsvare den paa bibelens grundnaarsomhelst pastoren skulde fortone sig for mange som lihet i Slaraffenland, skriver "Opplandets Arbeiderblad." — Naar man læser de begeistedre artikler om Mjøsens hvite svane o. l. — særlig da i hovedstadsaviserne, faar man let det indtryk. — Det er vel og bra, men medaljens bakside blir nok ikke altid forevist. Som for sjøfolk i almindelighed blir det ogsaa for folkene paa Mjøsbaatene en slitsom dag. Her kræves baade akt-paagivenhet og nøjagtig arbeide.

Fra Berlin kommer der imidlertid meddelelse om at færdens ikke er definitivt indstillet, men bare utsat etaar. I løpet af 1930 vil "Graf Zeppelin" bl. a. foreta en tur til Syd-Amerika.

Fremidtids mand

Den gjennemsnitlige mand har ifølge den verdenskjente læge, dr. Voronoff de beste utsikter til at leve til han blir 150 aar. Doktoren har længe eksperimentert med fara, okser og apekatter og har oplevet at se de beste resultater. Saaledes har han været istand til at forlænge livet paa en saubuk til den blev 26 aar, mens den i almindelighet ikke lever længere end til 13. Jaki, en af lægens favoritokser, var i 17-aars alderen et gammelt vrak, men er efter dr. Voronoffs behandling nu mange aar efter et sterkt og meget levende dyr. Ved hjælp af min behandling var jeg istand til at gjøre en brasiliansk kvinde paa 75 aar saa ung at hendes mand blev jal. Han var 72. Jeg har ogsaa bragt en 65 aar gammel kvinde tilbage til arbejdslivet, sier den forhaapningsfulde doktor tilslut.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

(Forts. side 2)

Tredom er ofte mindre byrdefuld end frihet.

En kunde fristes til at tro at

Nytt fra nord og syd i Norge

Fra vor specielle korrespondent

J. H. N.

Den milde vinter

Den bekjedte "norske vinter" som vi alle her hjemme baade er saa stolt av og igrunden ogsaa glad i, kan vi ikke rose os av iaar. Mens det ifjor vinter var usedvanlig kaldt, er det iaar det stik motsatte. Mildveiret er næsten abnormalt. Heller ikke har vi faat nogen sne at snakke om. Nu, alt skal jo ha sin videnskapelige forklaring, saaledes ogsaa denne milde vinter. Det er Golfstrømmen, sies det. — Professor Gran oplyser nemlig at strømmen er betydelig varmere end vanlig, og professorer er derfor sikker paa at vi iaar ikke faar nogen kulde at snakke om, heller ikke sne — invertfald ikke før ut i mars maaned engang. Alle vore tuisener av skiløpere har mottatt denne spaadom med den allerhøieste grad af misnoie. Den eneste trøst de har, er at videnskapsmanden er feil underrettet.

Det er nok ikke bare skiløpere som er fortvilet; stort like er det ikke for skipeløpere, som ser sig nødt til at ty utenlands (sic!) for at faa en smule traening til de store internationale konkurrancer som forestaar. — Skulde man nogensinde hørt eller set maken! Her i vintersportens hjemland er man henvist til slike ekstraordinære foranstaltninger!

Familiefædrene og husmødrene har imidlertid ikke noget at indvende mot mildveiret. Baade kul- og vedregningen blir adskillig mindre end budgettert, og der er altid andre huller man kan putte de kronerne i!

Et vældig sneskred

meldes der om fra Rjukan-dalen. Denne lavine startet fra toppen av Gausta-fjellet og raset over 1000 meter ned igjennem dalen, feide foran sig alt i dets vei, eller begravet det under tons av sne og is. Der hørtes et vældig brak som skredet gik og snespruten stod højt tilveirs. — Store træstammer og ledningsmaster blev knækket som fyristikker. Værst av alt var det at skredet krævet menneskeliv, idet gaardbruker Østen Svdad blev dræpt. Laavebygningen på hans gaard, Nybu, blev nemlig helt smadret.

* * *

Trondhjemmerne gir sig ikke!

Fra nytaar er det som bekjendt ikke Trondhjem mere, men Nidaros! Men skal man dømme efter stemningen i Domkirkebyen, hvor slagordet er: Trondhjem skal, maa og vil byen hete! — saa lever man der fremdeles i det glade haap, at Nidaros-navnet bare er et foreløpig skilt, som man vil bli av med saa snart det nye storting træs sammen igjen. — Skiltene paa jernbanetogene er nu forandret med Nidaros-navnet, likesaas telegraf- og postadressene. Men adresser med Trondhjemnavnet blir fremdeles ekspediert.

* * *

Ny storbedrift i Porsgrund?

Det meldes nu fra helt sikker kilde, at en ny storbedrift vil bli oprettet i Porsgrund. Det skal være et mæktig utenlandske industrikoncern som har planer færdig om et stor-anlegg ved Frierfjorden. Av forskjellige grunde iakttas der stor hemmelighetsfuldhet omkring denne sak, men saa meget kan dog sies, at de raastoffer, som vedkommende bedrift trænger, findes i ganske stor utstrækning omkring Frierfjorden. Der kan bli tale om at beskjæftige intil 1500 mand i den eventuelle storbedrift.

* * *

Valdres Kreditbank likviderer

Fra Fagernes meddeles at ekstraordinært aarsmøte i A/S. Valdres Kreditbank har besluttet at banken skal likvidere. Be-

slutningen blev fattet i nærvær av 70 aktionærer representerende 17,000 aktier. Til formand i likvidationsstyret valgtes enst. bankchef Osvold. Styret hadde fremlagt en status over bankens stilling hvorefter ca. 20,000 kr. skal være i behold av aktiekapitalen. Efter et længere ordskifte besluttedes at nedsætte en komite for at undersøke mulighederne for start av en ny forretningsbank paa Fagernes.

* * *

En styg affære

meldes der om fra Harstad. For en tid siden gik der et rykte om at en frue der fra byen hadde fulgt med en traaler til Hvitehavet, og dette viser sig nu at være tilfældet. — Traaleren var forleden i Harstad paa hjemvei, og politiet var ombord og optok forklaring. Ombord i traaleren nekter man at hun har været med. Det er imidlertid fastslaaet at hun har været med skibet. Det fortælles at hendes mand skal ha hat økonomisk fordel av affæren. Skulde det usandsynlige være tilfældet, kommer forholdet ind under hvit slavehandel.

* * *

Fra Iveland meldes om en skyteulykke forleden. Den 20 aar gamle Olav A. Fjermeland skulde paa jakt og stod ute paa tunet og laddet børsen. — Det var et haglegevær. Patronen vilde ikke ind, og han tok derfor en hammer for at banke den ind. Skuddet gik av og en del av patronen rammet ham i øjet, saa han straks maatte kjøres til sykehuset. Senere meldes at øjet maatte ta's ut, men ellers kommer han fra ulykken med livet.

Hun fik uventet besøk

En dame i Waldemar Tranegate i Oslo blev noksaa forbause, fortæller Tidens Tegn, da hun forleden opdaget en tür paa verandaen. — Den blev sittende der og nød utsikten fra den aarle morgenstund til henimot middag. Da kom husherren hjem og trodte at et glas vand vilde smake den ciendommelige gjest. Men i samme øjeblik som han aapnet døren, forsvandt fuglen.

* * *

Apotek eller vinsjap!

Under denne overskrift paa staar Møre Socialdemokrat, at der drives vin- og brændevins-handel i stor utstrækning fra apotekerne i Aalesund. Ingen som har en smule kjendskap til forholdene her i byen, skriver bladet, er i tvil om at mestedelen av al den vin og sprit som gaar til fyll, stammer fra apoteket. Særlig sist i uken — eller foran en højtid — merker man let at en stor del af omsætningen er store medicin flasker, ikke bare beregnet til at helbrede med.

Det meste leveres nok paa sprit- og vin recepter, utstedt tildels i store antal av byens læger. Der fortælles saaledes at enkelte læger ikke vil bry sig med at leve bare en recept ad gangen men tilbyr 5-6 eller mere. Noen undersøkelse av disse "patienter" kan der ikke være tale om, da recepterne ofte hentes av bud. Bladet retter en indtrængende henstilling til baade politimester og stadsfysikus om at sætte træfningen stanset.

* * *

Hesten faldt over gutten

I Greipstad er hændt en trist ulykke. En ung gaardsgut, Sigurd Rosseland, var paa vekkjøring oppi i hei. Under kjøringen gled sleden ned i et dike. Gutten prøvde at spende hesten fra. Herunder har hesten glidd, saa baade hesten og gutten er havnet i diket. En anden gut hørte Sigurds rop om hjælp. — Det var imidlertid haaplost for ham at faa hesten fri. Først da der kom flere til, lykkedes det, men da var Sigurd død. Han har antagelig brukket nakken da hesten faldt over ham. Sigurd var i 20 aars alderen.

* * *

Fra Fagernes meddeles at ekstraordinært aarsmøte i A/S. Valdres Kreditbank har besluttet at banken skal likvidere. Be-

Et uhøggeligt fund

Da loktalettoget fra Lillestrøm forleden netop hadde forlatt stationen opdaget stationspersonalet et uhøggeligt tilredt mandslik paa skinnerne. Det var en ældre arbeider, Bernhard Brede, som var blit overkjørt av hele vognrækken. Hodet var skilt fra kroppen og brystkassen var knust. Hvorledes ulykken er foregaat vet man ikke, men manden maa paa en eller anden maate være faldt ned mellem vognene.

* * *

Der sker "undere" paa Storm-Monsens hvilehjem

Da Storm-Monsen oprettet sit hvilehjem paa Hernes i nærheten av Grimstad, opstod der et rent lurveleven i aviserne. Det var kanhænde en forhastet og overfladisk kritik. Ihvertfald synes det nu som om meningerne har vendt sig adskillig. Brødrene omfattes nu med mere og mere sympati. Siden hjemmets åpnings er der 55 mennesker som mener sig fuldstændig helbredet. De er kommen syke og elendige derut og er vendt straalende glade og fornøide tilbage. Grimstad drosche-chauffører, som i embeds medfører er de som bringer de syke derut, samt henter dem tilbage, attesterer den store forandring som paa kort tid finder sted med disse syke. Der synes at ha foregaat rene undere iblandt.

* * *

Hamsun arbeider

Det meldes nu at Knut Hamsun til næste aar vil utgi en fortsættelse av romanen "Landstrykken". Dikteren har i hele høst lidt af en haardnakket influensa, som synes at ha vanskelig for at ville gi sig.

* * *

Ulykke i Romsdal

En lastbil med 16 personer skulde forleden over fjeldet fra Romsdal til Batnfjorden paa Nordmøre. Det var glat føre, og paa en bratt veiskraanning veltet pludselig bilen. Alle passagererne blev slynget ut. Merklig nok kom bare en av dem alvorlig tilskade. Han blev tat under legebehandling i Molde.

* * *

Befryktes omkommet

Forleden aften drog to unge mænd, Leif Køpe og Kaare Kristiansen fra Helgøen ut for at ro over Nessundet. Da ingen har set dem siden nærmere frykt for at de er omkommet. Baaten de brukte var daarlig og det blaaste ikke saa lite om kvelden. Det har været drevet undersøkelser, men hittil uten resultat. Ikke engang baaeten er fundet.

* * *

13 kreaturer indebrændt

Forleden utbrøt der ild i Ole Mikalsen Olbørs uthusbygninger paa Ølbør i Haaland. Man koncentrerte alt arbeide om at redde kreaturerne, men det lykkedes desværre ikke. 13 kreaturer, 9 voksne og 4 ungyd, blev ildens bytte. Hestestalden var heldigvis i et andet hus. I løpet av kort tid — der blaaste en sterkt kuling — var bygningen brændt ned til grunden og alt strøk med av arets avling m. v. Bygningen var assurert i Norges Brandkasse. Besætningen var derimot ikke assurert saa eieren lider et følelig tap.

* * *

Arbeiderne overtår Værdals-bruket

I statsraad forleden er approbation meddelt paa Levanger bystyre beslutning om leie av a/s. Værdalsbrukets sagbruk og høvleri m. v., overdragelse av leiekontrakten til A/S. Arbeidernes trælastforretning, Levanger, og garanti for laan paa driftskapital intil 50,000 kroner.

* * *

Ung pike druknet

Ved bryggen i Olaviken blev der forleden fundet et kvindelik.

let og reiste straks utover. Liket blev tat op av sjøen og blev gjenkjendt av folk paa stedet. Den forlykkede heter Borghild Danielsen, er 18 aar og hjemmehørende paa Strømsnes i Askøy. I det siste halve aar har avdøde tjent i Bergen og skulle reise hjem en liten tur, gik iland paa Erdal og hadde opgit at skulle reise hjem om kvelden. Efter de oplysninger som er fremkommet er der ingen grund til at anta andet end at der foreligger et ulykkestilfælde. Der vil imidlertid bli anstillet nærmere undersøkelser.

* * *

SPORTS-SPALDEN

AV HANS OLAV

Iskarnevalet i Madison Square Garden, N. Y.
blev en straalende sukses med Sonja Henie som forgrundsfiguren. — Over 15,000 mennesker var tilstede, og Sonja vakte vild begeistring for sin opvisning. Isforholdene var imidlertid saa slette at Sonja ikke kunde slippe sig løs efter ønske.

* * *

Porat tapte

Boksekampen mellem Paolin og Porat i New York, var omfattet med voldsom interesse. — Ca. 18,000 mennesker var tilstede. Porat var tippet som favorit. Begyndelsen af kampen tydet ogsaa paa at den spanske vedhugger var dømt til nederlag. I tre runder fik han mere pryl end han nogensinde har mottatt i hele sin karriere. Med forfærdelig kraft og dødelig sikkerhed lot Porat sine næver falde over spanieren, som tilslut raket rundt ringen, blødende og med "blaas" øine. Efter tredje runde var man klar over at det kun var et tidsspørsmål naar Porat vilde sende Paolino ned for godt.

Men saa skede det uventede, som fik 18,000 mennesker til at maape i undring! Vedhuggeren fra Spanien kom op for 4de runde og gik like ind i Porats hammerslag. Folk kunde slet ikke begripe hvad som foregik! Det syntes som om nordmandens slag hadde mistet sin forfærdelige kraft og bare prelet av paa jernmanden fra Pyrenæerne.

Kort fortalt: Efter 10 runder blev Paolino erklært seierherre paa points.

Et telegram til et av dagbladene forklarer Porats tamhet efter de tre lovende første runder. Det sier kort og godt, at Porat efter kampen oplyste at han skadet sin hand i 3de runde. Paa anden maate kan heller ikke hans forandrede taktik forklares.

SKAL VI FAA KIRKESTRID?

(Forts. fra side 1)
vek efter sin bokstav pladsen for skriften; men at vi eide Luthers aand og kampmot, se det viser Norges kirkeførere, biskop Heuch, professorerne Odland, Hallesby og Sverdrup. Og bak dem stod hele vort bedende og arbeidende kristenfolk og kirketolk.

Vi skulde derfor gjerne se at Augsburg ikke til stadighet pirket i Worms, den første er jo født av den sidste. Er Augsburg luthersk, ja saa er sandelig Worms det ikke mindre. — Menneskene er ofte mistænksomme mot folk hvis sprogs ikke forstaar, og som et forsvar for denne mistanke bygger de op en antipati mot angivelige sprok saa sterk at den gaar utover selve folket. Drømmen om et fellessprok er ikke uten gyldig grund. Det synes at være et holdbart argument at forholdet mellom nationerne vilde være bedre hvis folkenes indstilling og karakteristiken end hundre historiebøker.

Sproket er nøklen til international tolerance. — Ingen er mere dømmesyk mot andre nationaliteter end den som har set det som en stordaa bare at kunne sit eget sprok, skjænk ham i vugggegave gratis. — Menneskene er ofte mistænksomme mot folk hvis sprogs ikke forstaar, og som et forsvar for denne mistanke bygger de op en antipati mot angivelige sprok saa sterk at den gaar utover selve folket. Drømmen om et fellessprok er ikke uten gyldig grund. Det synes at være et holdbart argument at forholdet mellom nationerne vilde være bedre hvis folkenes indstilling og karakteristiken end hundre historiebøker.

Om end betoningen skulde være noget forskjellig, lutherdom faar aldri bli lovtrældom; levende lutherdom gir megen frihet paa ordets og bekjendelsens grund!

3. De reformerte i U. S. A. og Norge.

Jeg har nu tilstrækkelig længe været her i landet til at se at de reformerte her og i Norge er to dypt adskilte aandsstørrelser. De fleste methodister, baptister, m. v. i Norge har jo faat sin lutherske barnelærdom i vores folkeskoler, og de forblir efter læren i alt væsentlig luthersk, selv efter de er gåaet ind i en reformert menighet, hvor de findt liv og fred med Gud. Desuden er det bare nogen faa tunen reformerte i hele Norge, og alle staar de paa forsoningers evige grund; derfor har vor norske kirkes lutherske kristenfolk ikke nogen betænkelighed ved at være sammen med de reformerte brødre i Kristus paa et sommermøte der varer tre dage og hvor lutherdommen bestemmer emner og predikanter. Landsvennesteerne angir vor skarpe protest mot sektaanden hos os selv og de andre; de betyr at det saliggjørende er Lammet blods blod og ikke mennesketeo-

SPORTS-SPALDEN

Dette nederlag sætter naturligvis Porat betydelig tilbake som aspirant til verdensmesterskabet, men Porat er ung, han har tiden for sig, og det beste av alt — han blir bedre for hver kamp, tiltrods nederlagene!

* * *

Det første professionelle skimesterskap.

Aarets første professionelle skimesterskap, som for en tid siden levde i verden, var holdt i Hudson, Wis., søndag 5. januar. Søndag den 12. holdtes et rend i Red Wing, Minn., og onsdag i Glenwood, Minn. — I disse konkurranser deltok bl. a. Halvor Walstad, Sig. Ulland, Steve Trosgard, Alf Engen, Sverre Engen, Alf Mathisen og Anders Haugen, samtlig fra Chicago, samt Casper Øimoen fra Minneapolis. Efter disse rend reiser samtlige professionelle skihoppere

REDNINGSSKØITEN

Himmel og hav i en blaasvart røk.
En graagul stripe av morgengry.
Braattene lyste, og sneen føk.
Storsjøen veltet, — paany, paany!

Op imot gryet en knækket mast,
— sprikende rester av rep og rær.
Stive og halvdøde klorer sig fast
fire mand paa et nakent skjær.

Fire tilbake. Men næste braatt?
Øinene stirrer mot land i læ.
Allting er øde og dødt og graatt.
Ikke en lysning av haap. Men se!

Se! Og de vaakner. De ser ikke feil:
Noe som lyser av rokken frem!
Daggryet tænder et revet sei.
Og seilet er frelse og liv og hjem!

Saa kjæmpes der et av de tusen slag.
Og sætter en redningsmann livet til,
saa er det et tap i det gamle spil.
Men skjøten gaar ut igjen næste dag.

Gunnar Reiss-Andersen

FRIHETSKRIGENS HELT
NATHAN HALE

For over et hundre og femti år siden, da frihetskrigen raset som værst, fik en ung gut ridset sit navn ind paa udødelighetens tavle. Gutten var Nathan Hale, "Amerikas Ideal Patriot," som han kaldes idag. Og den amerikanske historie kjender ikke til nogen soldat som gik døden imøte slik som han. Da han stod paa skafotet, og man spurte om han hadde noget paa hjertet sa han bare: Jeg beklager at jeg kun har et liv at gi for mit fædreland.

Hales barndom

I "National Republic" skriver H. O. Bishop en meget interessant artikel om Nathan Hale, og vi tillater os at gjengi endel av den: En av de som kjendte Hale gir ham følgende beskrivelse. Han var en kjæmpe paa 6 fot, harmonisk bygget, og med et markert ansikt. De blaa øine formelig stralet av intelligens og vilje. Hans haar var brunlig, og han hadde en stemme som kunde klinge som det sarte instrument, men ogsaa budre som et uveis naar han i kampens hete kommanderte.

KLOKKETJUVEN

Av T. Stamsø

Hans Petter kom entrende ned fra storriggen. — Føtterne gik rapt og taktfast i gevlingerne mens han med hænderne tok lange og sikre tak i vantet. Ingen skulde vel se paa ham at det bare var tre uker siden den dag da han for første gang med bankende hjerte krevlet opover riggen med kroppen presset ind mot vantet og med krampaktige tak i gevlingerne. Nu var han nede, lett og sikkert svang han sig ned fra naglebenken og gik hen og sate sig paa storlukken. Her blev han sittende og se på riggen som beskrev sine ensformige buer mot aftenhimelen. Vindens sus oppe tilveirs lød som en fjern hymne akkompagnert av sjøens evige orgelbrus der den skummet og brøt langs skibssiden i læ. De hvite skumhvirvel veltet sig som et levende broderi over den mørkeblaas sjø paa læ side hvor mørilden funklet og glimtet som tu-sen smaa stjerner.

Hans Petter var i glimrende humør, for ikkje følte han sig som virkelig sjømand. Han syntes han var kommen et godt stykke frem paa den lange og

Et karaktertræk

Hale avancerte hurtig og han blev snart kaptein for et Connecticut-regiment ved Boston, — Engleanderne forsøkte gang paa gang at bryte gjennem regimentets linjer for at få proviant, men blev altid slaat tilbake. — Imidlertid begyndte Hales soldater at knurre fordi de ikke fik penger og Hale lot da sin egen gasje fordeles blandt dem. I april 1776 blev Hales regiment forflyttet til New York. Her fik han greie paa at en engelsk fregat laa i East River med proviant og han besluttet sig derfor til at erobre den, selv om baaten var beskyttet av krigsskipet "Asia" med 64 kanoner.

En av Hales kamerater fortæller følgende om dette dristige foretagende: Paa den avtalte tid gled de utover East River saa stille som mulig. Da man nærmet sig fregatten, blev man enige om at vente til maanen gikk i skjul, og saa forsøkte at kapre fregatten. Det lykkedes, og før vakten paa "Asia" fik slaat alarm var den engelske fregat paa vei til Hales regiment, hvor matvarerne og klerne ble fordelt mellem hans soldater.

Spionen

Nogen dage senere trak Washington sig tilbake fra Long Island, og det var nødvendig at sende en spion ut for at få greie paa fiendens planer. — Oberst Knowlton blev utsett til at vælge manden. Han meddelte tropperne Washingtons befaling, og spiste om nogen vilde melde sig som frivillig. Ingen meldte sig. Da banet en ung gut sig frem, "Jeg vil paata mig opgaven!" sa han rolig. Hans venner forsøkte at faa ham til at ombestemme sig, men Hale var urokelig. "Jeg skylder fædrelandet alt," sa han; "selv om jeg er fuldt paa det rene med hvilken straf jeg faar, hvis ekspeditioen mislykkes." Samme aften forlot han leiren — for aldrig at vendte tilbake.

I fiendens leir

Nathan Hale var etter skolemesteren og den loyale understaat. Engelskmændene tok vel imot ham og han hadde anfæding til at gjøre alle de undersøkelser han ønsket. Efter at han var i fiendens leir paa Long Island satte han kursen mot New York, som engelskmændene i mellemtiden hadde tat i besiddelse. — Med alle optegnelser skjult i hemmelige lommer vendte han saa tilbake til det sted hvor hans to venner skulde møte ham med baat, for at ta ham tilbake til de amerikanske tropper. Om aftenen slog han sig til i Widow Chichesteres Tav-

Paa den maaten hadde han lært at braserne skulde kveiles med solen og ikke mot. Men da han saa hadde lært at kveile op braserne i en fart, og det ikke kenger var saa vanskelig at faa bukterne like store, da hadde ikke matrosene noget vontd at si længer.

Hans Petter maatte smile naa han tænkte paa alle de bommerter han hadde begaatt i førstningen ombord paa "Andromeda." I grunden var det ikke til at forstå at det bare var noget uker siden han kom ny og grøn hjemmefra. Mangt og meget var saa langt anderledes end han hadde tænkt sig det, og til at begynde med, hadde det nok været adskillige skuffelser. Mens skuten laa ved land, var det haardt arbeide fra 6 om morgenen til 6 om kvelden, og mens de andre kunde nyte middagskvelden uavkortet fra 12 til 1, maatte han vaske op, og da han endelig var færdig med det, usvet som han var, da var det til igjen med arbeidet. Og saa træt som han var paa at kveile op brasen efter "baut skib."

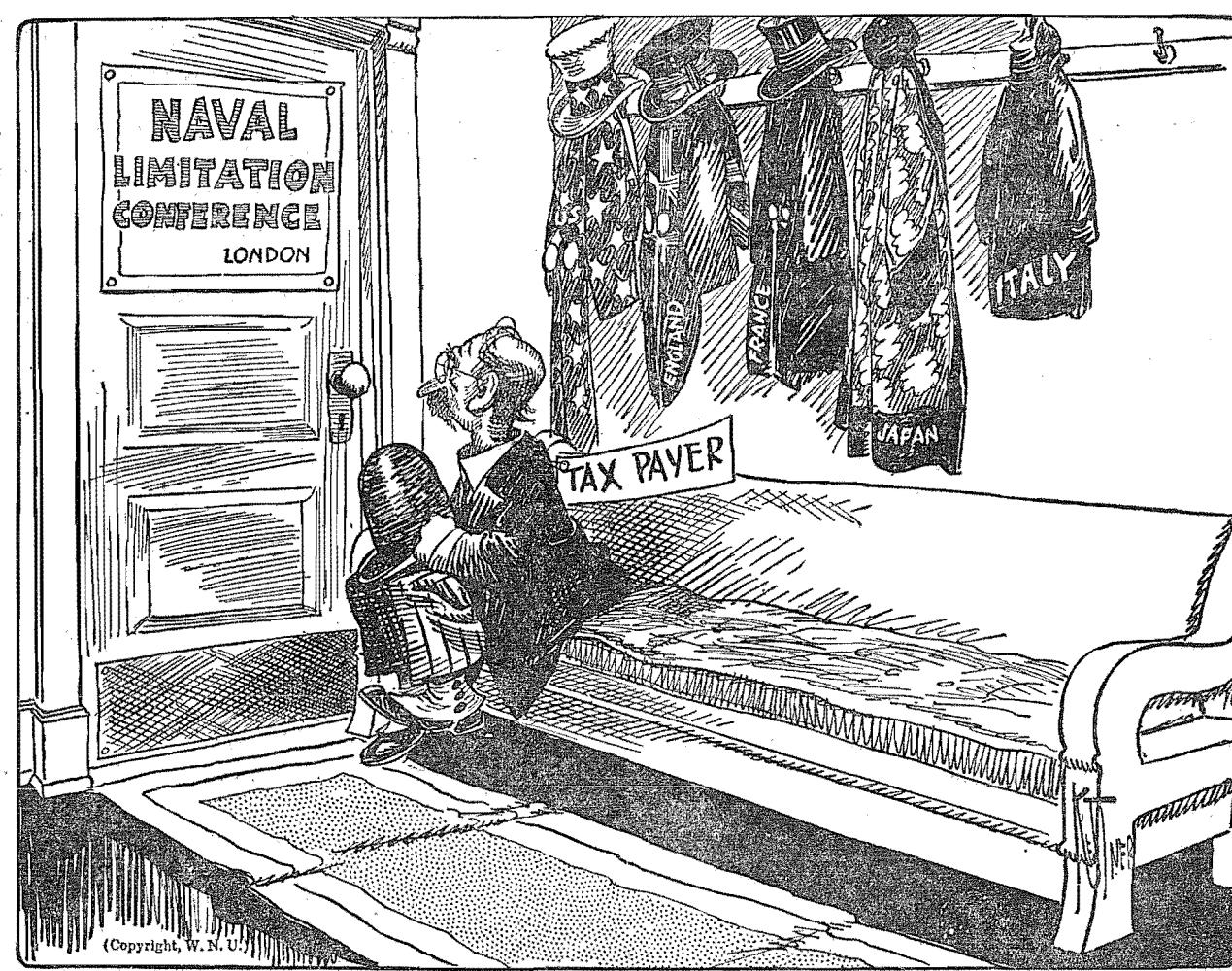
Han hadde brukt nævene saa godt han kunde og syntes selv han var riktig flink, og saa visste han ikke ordet av for han hadde en sjøstøvel i akterenden.

og saa stak de i sjøen, for første gang fik han se skuten under fulde sei. Det var meget nyt paa én gang, han maatte lære at gaa tilveirs mens skuten slingret, hele den indviklede riggen maatte han lære ut og ind. Det saa rent haapløst til at begynde med, men nu kjente han hver bras og hvergaarding og kunde finde det altsammen selv om det var myrke natten, og han kunde navnene paa det hele — næsten da. Hvor stolt hadde han ikke været hver gang han hadde lært noget nyt. Særlig den dagen han for første gangen hadde hat sin første ror-torn, og saa nu i aften da han hadde gjort fast røilen alene.

Men det var ikke bare disse færdigheter han maatte lære, — det var ogsaa alle disse rare skikkene man hadde til sjøs.

Hjem kunde vel vite at det var forbudt at gaa op paa poppen paa luvsiden? Da han i al troskyldighet hadde forsøkt det, hadde styrmanden kjørt ham ned igjen og git ham besked om værsaagodt at benytte læ trap. Og saa alt det andre som var "style" ombord. At matrosenes plads ved brasene var i forhaand og gutternes i akterhaand, at gutterne skulde være de første til at gaa tilveirs, at man skulde gaa op til luvert og ikke i læ

An Interested Outsider

ern. Der var mange folk tilstede da han kom og han merket ikke at en mand forsvandt da han kom ind.

Arrestert

Næste morgen møtte han til avtalt tid, og saa en baat komme mot sig. Han følte glædens heterus over at ha fuldført sin store mission og kunde overrække Washington sine dokumenter, men da lød der pludsigt fra baaten: "Overgi Dem eller dø!"

Han blev tat ombord paa det engelske skip "Halifax," hvor man undersøkte hans papirer og fandt hans hemmelige notater. Og dermed var hans skjæbne beseglet. Han blev dømt til at henrettes inden solopgang.

Næste dag var søndag. Længe før solopgang blev han ført til retterstedet som var paa det nuværende East Broadway og Market street. Han blev eskortert av soldater og overleveret til den haardhjertede William Cunningham, som skulde forestaa hængningen. Hale bad om at faa tale med en prest, men dette blev avslaat. Han bad saa om en bibel, men ogsaa dette avslog Cunningham. En engelsk officer gav ham skrivepapir, og Hale skrev til sin mor, søster og kjæreste, men disse brev kom aldri fram idet Cunningham rev dem istykker efter at Hale var haengt.

Henrettelsen

fandt sted i overvær av mange

mennesker. Man hadde ikke engang bygget en ordentlig galge, men brukte kun et stort epletre.

Da alt var klart, bad Cunningham ham brutalt fremsti sin sidste bøn og tilstaaelse. Men Hale hørte ham ikke. Hans ansikt var vendt mot himlen. Han bad. Saal vendte han sig til tilskuerne og sa med klar, rolig stemme de berømte ord: "Jeg beklager at jeg kun har et liv at gi for mit fædreland."

"Hæng oprøreren!" brølte Cunningham, og Hale heistes op. Men hans navn vil altid leve og eres av amerikanerne. — Flere steder er der reist mindesmerker over ham, og i New York vil man finde hans monument utenfor City Hall.

Abonner paa The Western Viking!
Kun \$1.00 pr. aar frit tilsendt!

Farao hadde hjertefeil

Etpar engelske videnskapsmænd har nylig underkastet munien etter Bibelens Farao en røntgenundersøkning og dermed kommet til et ganske merkelig resultat.

Bibelen taler om at Farao led av en hjertesykdom, og som bekjendt beskrives israelitternes plageaand som en høist ubehersket, voldsom og nervøs herre, og alting tyder paa at disse hans egenskaper har hat sin aarsak i et fysisk feil hos vedkomnende. — Undersøkelsen av munien har ogsaa bekræftet at Farao sandsynligvis led av et hjerteonde.

Se alt fra den lyse side. Om dit ene ben er for kort, saa er det andet til gjengjeld saa meget længre.

"Den är annorlunda"

är vad folk säger om

DR. PETERS

KURIKO

Den är ett örbotemedel med erkända företräden. Den har varit i ständigt bruk i mer än hundra år och har bringat hälsans solsken in i tusentals hem.

FÖRSÖK DEN BLÖTT EN GÅNG — när er matsmältning är dålig, — när är avföring är oreglunden, — när är sömn är orolig, — när plågor ansätta er kropp, — när ni känner er trött och utsläpat.

Den kan ej erhållas på apoteken. Den tillhandahålls av speciella agenter eller direkt från laboratoriet av

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada)

KLOKKETJUVEN

Av T. Stamsø

tornefulde vei som unggutten maa vandre før han kan kalde sig sjømand — nu hadde han for første gang gjort røilen fast aleine. Beware mig vel hvor vanskelig han syntes det var første gang han var med paa at gjøre fast sei sammen med de andre. Han hadde tat i saa godt han formaadde, men allikevel var det ikke stor nytten han gjorde, og de andre hadde bare gjort nar av ham og kaldt ham for en badegjest istedenfor at hjelpe ham som aldri hadde vært med paa dette før. Nu ja, efterhvert gik det jo bedre, og det hadde han i alle fald lært, at tilsjøs gjælder det at bite tænderne sammen og ta imot knubs til han kunde sine saker; det nytet ikke at gjøre regning paa at de andre skulde forstå at en nybegynder ikke hadde betingelser for at kunne gjøre det bedre. Som for eksempel første gang han var med paa at kveile op brasen etter "baut skib."

Han hadde brukt nævene saa godt han kunde og syntes selv han var riktig flink, og saa visste han ikke ordet av for han hadde en sjøstøvel i akterenden.

Hans Petter var i glimrende humør, for ikkje følte han sig som virkelig sjømand. Han syntes han var kommen et godt stykke frem paa den lange og

ja det var meget han hadde lært paa disse ukerne.

Og hvad hadde han ikke lært av matrosene i ruffen? Haardhændte karer var det nok, og de sydde ikke puter under armena paa en nybegynder. Til at begynde med, hadde de virket rent brutale, men efterhvert som Hans Petter lærte dem at kjenne, merket han at de var bra karer allikevel. Den han særlig beundret var "Lange-Kristian," en riktig brand av en sjømand, sterkt som en bjørn og en mester i alle slags sjømansarbeide.

Tænk bare paa den præktige skutmodellen som Lange-Kristian hadde laget, en firemastet bark hvor hver liten detalj var at finde. Den stod paa en hylde over Lange-Kristians køi og var hans egen stolthet og gjenstand for alle de andres beundring.

Gad vite om jeg nogenlunde blir saa meget til sjømand," tænkte Hans Petter. Skjønt efftre sin bedrift i aften saa han saa lyst paa tilværelsen at han mente det ikke var saa rent umulig.

"Hans Petter! Kom ind i ruffen, din taterunge!"

Det var Lange-Kristian som stod og præjet i ruffedøren. Hans Petter blev revet ut av sine drømmerier og jumpet ned av storlukken. Han blev staande maalløs da han kom ind i ruffen.

ten, for skibskisten hans var brutt op og alle hans saker laa spredt omkring.

"Men hvem har gjort dette?" brast det ut av Hans Petter.

"Hold kjeft gutunge!" Det var Nils, ældste mand av matrosene som talte. "Saan gaar det altid med den som laaser kisten sin i ruffen. Vi stjæler ikke skal jeg si dig, og det er skik at kisterne skal være aapne i en ruff med skikkelige sjøfolk. Det er ikke første gang jeg har brutt op kisten til en saan grønskolling, men det er første gang jeg har fundet tjuvegods i kisten. Hvor har du saat denne her fra? Nils viste frem en klokke som han holdt i haanden.

"Den fik jeg til konfirmasjonen." Hans Petter saa forbauset fra den ene til den anden.

I næste øieblick kjendte han en kraftig næve i strupen, og Lange-Kristian la ham baklængs over bordkanten. "Nei jasaar du fik den til konfirmasjon! Nei, den er min skal jeg si dig, og den blev borte for mig like etter at du var kommen ombord, men jeg trodd jeg hadde mistet den. Jeg visste ikke vi hadde tjuver ombord! Men nu skal du faa, din elendige tjuveknegt!"

(Sluttet næste nr.)

THE WESTERN VIKING

Published by

THE PUGET SOUND PUBLISHING COMPANY
1125 Tacoma Avenue. Phone Main 2520
A. BJERKESETH, Editor
Res. 1009 So. K St. Phone Broadway 3435
Subscription:
3 months 25c
6 months 50c
One Year \$1.00

31

DET FOLK SOM KJENDES
og
DET FOLK SOM FORSVINDER

Av Olav Redal

Det norske folk i Amerika kan deles i to grupper — de som kjender og bruker "maalet hennar mor" — det norske — og de som har glemt det. Den sidste gruppe er kanskje den største. Men dersom vi spørger: Hvilken gruppe er størst i anseelse, saa maa svaret bli enkelt: Den norske gruppe.

Lad os først se paa den gruppe, som har mistet det norske maal, som er kommet bort fra det norske folk i Amerika. Hvilke betydelige mænd kan vi fortælle om? Jeg kan ingen nævne. Der er kanskje nogle faa — men som sagt — jeg vet ingen. De forsvinder iblandt 125 millioner mennesker og dør — bort ifra sin slekt og sit folk. — De har ingen mand i denne gruppe, som de kan peke paa og si: Dette er en stor mand! — Kanske om 100 aar vil slike mænd komme.

Aanei, la os si det straks. Det er bare den norske gruppe, som er kommet nogen vei. Og da er der meget som kan fortælleres. Ja man behøver ikke at fortælle om Knute Nelson, baade nordmand og amerikanere kjender "the old grand man." Rasmus B. Anderson er ogsaa kjendt, særlig for sin kamp for at faa Leif Erikson ind i historien. Nede i Minnesota bor en nordlænding, født paa den "yderste ø" saa fattig, at moren maaatte dele poteterne til barna. Nu er han kjendt blandt nationerne. Bare fordi han har sendt ut nogle bøker om farmerne i S. Dakota. Det er prof. O. Rølvaaag. Kjender nogen Henrik Shipstead — Senatoren fra Minnesota. Jo, Henrik er meget populær i hovedstaden og har ofte faat pandekaker hos presidenten. Han er ekte teledøl, og snakker telemalet saa godt som nogen. Theodore Christiansen er guvernør i Minnesota, og vil antagelig til høsten bli U. S. senator. Jacob Ottesen Preus var guvernør i Minnesota og var i mange aar en fremstaende mand i staten. Avdøde kongressmand Ole Kvale var meget kjendt i kongressen. Den tale han holdt i kongressen om 4. juli — er den beste som er holdt — og det var en valdris.

En anden bra teledøl er fhv. kongresmand Knut Wefald, nu redaktør for bladet "Normanden" i Fargo. Om Knut sa kongresmand Burtness engang: "Knut Wefald er en af de kløgtigste holder i kongressen." Den gamle ærværdige O. P. B. Jacobson er velkjendt blandt alle i Minnesota og overalt.

Ingen i No. Dakota har glemt den avdøde Senator Asle Gronna — ekte halling. Avdøde Arth. Sorlie var en av statens bedste guvernører og vossegutten Ragnvald Nestos var en termin guvernør i N. Dakota. John Steen og Sivert Olsnes som nu er i statsstyret er de beste og mest populære mænd i staten.

Kongresmand Olger Burtness er fra Grand Forks og skal til sommeren reise til Island som en av komiteen der representerer ved 1000 aarsfesten fra U. S., opnævnt av president Hoover.

Den velkjendte senator fra S. Dakota Peter Norbeik er formand for komiteen til 1000 aarsfesten. Senator Blaine fra Madison, Wis. var tidligere guvernør i staten. Han er medlem av S. av Norge i Madison. En anden kjendt mand i staten er Herman Ekren, fhv. generaladvokat i Wisconsin.

En av de største læger i landet var avdøde Dr. Bockman, Minneapolis. Hans son som ogsaa er lege blev gift med datter av Jim Hill.

Der er intet sidestykke til det berømte St. Olavs koret og dets leder prof. Christiansen. Og der er ikke mange i Amerika som spiller bedre violin end vor egen Nils Rein i Tacoma. Nils Rein sa engang selv: "Dersom jeg ikke var norsk har jeg aldri spillet violin."

Knut Rockje — den berømte — er født paa Voss — og er av samme slekten som fhv. guvernør R. A. Nestos, Minot, N. Dak.

Jeg kunde nævne mange, mange flere, men dette faar være nok. Jo, jeg liker at nævne dikterinden Martha Ostens, maleren Jonas Lie, Dr. John Evjen og avdøde Torstein Veblen. Og allesammen er norske folk. De kjender sit norske sprok. De kjender Norge. De kjender sin slekt. De vil ikke dø — de vil ikke forsvinde.

Det folk som ikke elsker Norges folk, Norges historie og sin slekt, de vil aldri bli gode amerikanere. Kanske de er bra folk, men de har ikke kjærlighet nok.

Brygger det op til strid blandt vort norske kristenfolk i Amerika?

En ting det norske-amerikanske kirkefolk har kunnet rose sig av fremfor sine frender i Norge, er at de synes at ha arbeidet i samdræktighet og forstaaelse menigheterne sig imellem. Nogen strid lik den mellom de ortodokse og liberale i Norge har vi været forsaanet for — og det kan vi være inderlig glad for.

Ingenting er saa uhyggelig som at se gode mænd og kvinder indfiltrert i religiøse stridigheter. I Norge har man mange eksempler paa hvorledes uhyggen har brent sig ut over bygd og land og skapt littet fiendskap mellom ellers gode naboor, bare fordi den nye presten kan ha ikke akkurat fulgt i den gammels fotspor. Paas mange steder har det hændt sig, at nogen enkelte av menigheten folk har sat bestemt standpunkt mot presten endog før han kom til stedet; — ryktet om at han var av en "friere opfatning" — liberal med andre ord — hadde haad frem for ham og forgiftet sindene.

I mange aar har denne strid vært kjæmpet der hjemme — og ikke altid med de blankeste vaaben. Men hittil ialtfald har vi været forsaanet for nogen lignende strid blandt vort folk her i landet.

Imidlertid synes det nu som at freden skal faa en baade braa og ubehagelig ende. Læserne kan selv gjøre sig op en mening om det ved at læse de to indlæg som findes i dagens nummer, — det ene skrevet av sjømansprest Sverre Norborg og det andet av pastor J. O. B. Skagen. Til den førstnævntes utsfall mot anderledes tænkende kunde der være adskillig at bemerke, selv av en lægmand, men vi skal dog avholde os fra det.

Hvad vi egentlig frykter er at pastor Norborg ved sin artikel i "Lutheraner" har kastet en brandfakkel ind blandt det norske-amerikanske kirkefolk, som kan tænde en farlig ild, hvis den ikke blir kvalt i fødselen.

Igrunden forstaar vi ikke hensikten med den besøkende sjømansprests heftige utsfall. Til hans undskyldning kan muligens tjene, at han slenger ut sine beskyldninger fra et mangelfuld kjendskap til de virkelige forhold. Men den norske-amerikanske Lutherske kirkes officielle organ "Lutheraner" burde ialtfald ha betenkst sig to gange førend det lot pastoren avfyre sin salve gjennem dets spalter.

Forhaapentlig vil den almindelige sunde fornuft parret med tolleranse stanse den sprængkile som er ved at drives ind blandt vort præktige folk paa denne side af Atlanteren. I dette haap mener vi at ha alle rettænkende mennesker med os.

Skriver du endnu hjem til mor?

I "Tacoma Times" finder vi følgende redaktionsartikel, som vi tillater os at gjengi:

I Milwaukee blev forleden dag begravet en gammel hivithaaret dame. Det var Mrs. Annie E. Ters. For de siste 25 aar hadde hun bedt om at maaatte faa høre fra sin datter.

Kanske datteren har været død i mange aar. Men over hele Amerika er der sønner og døtre som har mistet forbindelsen med sin far og mor. Paas mangen farm og i mange smaa byer sitter der gamle forældre som venter gjennem lange aar at høre fra sin gut eller datter — det barn som de opdrog og sendte ut i verden.

I en mission for arbeidsfolk for nogen aar siden, saa nedskriven av dette et stort skilt paa væggen, hvorpaas der stod: "Hvor længe er det siden du skrev hjem til mor?" En mand kom ind, han saa denne plakat, satte sig ned ved et bord, hvor skrivesaker fandtes. En taare dryppet ned paas det brev han skrev. Efter en stund stod han op og gik ut. Men er lyste et smil over hans ansigt, og holdnin gen var rank, hodelt bar han løftet.

Hvorsomhelst du er: — la aldrig din mor tænke at du har glemt hende.

Normanna Hall Association

Der var sammenkaldt til generalforsamling i Normanna Hall Association sist mandag aften. Det viste sig imidlertid at fremmøtet var saa daarlig, at man ikke var beslutningsdyktig. Møte blev saa berammet til mandag aften den 27de januar.

Det viser en sorgelig liten interesse blandt aktionærerne, at de ikke til dette eneste møte i aaret møter op, ialtfald 51 pct. Forøvrig er det vel ikke noget nyt! Var det ikke fordi enkelte mænd tidligere hadde sat sig fore at samle fuldmakter, vilde vel en lignende situation opstått baade ifjor og forfjor.

Det er de norske foreninger i Tacoma som indtil idag har baaret byrden med hensyn til hallen. Det var ved foreningernes hjælp det lykkedes at betale gjælden som hvilet paa bygningen, og det er ved foreningernes hjælp Normanna Hall holdes oven vande idag. Allikevel eier disse foreninger tilsammen kun ca. 900 av 2500 aktier.

Generalforsamlingen den 27de burde se dette forhold slik som det er, og eventuelt træffe foranstaltninger til en ordning, som bedre kan tjene saavel hallens som foreningernes interesser.

Bok-nyt

Waldemar Ager: "Hundesine"

"De kommer væltende ind paas mig disse ting fra min barndom, og jeg lar dem villig skylle over mig. Det er min andagt, for ogsaa jeg har levet og har meget at takke Gud for, — om jeg bare vil, og kan — her sitter jeg langt ute paa prærien en vinterdag — kjender solen fra min barndom varme mellom skulrene mine."

Det er noget venodigt, noget saaet over Agers siste bok. Vi undredes meget paa hvad som laa bak denne merkelige titel, før vi hadde last boken. Nu vet vi det, — Ager legger megen ironi i den titel, — og noget serlig lyst eller vakkert faar man neppe utav boken heller.

Vi maatte uvilkaarlig minnes en av Agers smaafortællinger, en av disse som brenner sig ind i ens bevissthet, "To tomme hender," tror vi den heter, en af de mest likefremme og klarest fremstillingar av noget som man undertiden kalder Utvandrerens Tragedie.

Agers nye bok er ikke akkurat nogen emigranthistorie, selv om man mange steder i boken like som kan kjende det tragiske fra en tidligere utvandringstid aandet en imøte.

Heller ikke er den nogen utpræget skildring av den norske nykommerfamiljes kamp for tilværelsen i den amerikanske storby; selv om man i meget kjenner igjen den bundsløshetsfølelse som uvilkaarlig griper den der uten videre flytter over fra trygge landlige forhold til et fremmed lands storby's rastløse larm.

Os forekommer det, at Ager helst har benyttet denne fortælling om disse norske emigranter i Chicago, som en anledning til at bære frem sine tanker om nogen av tidens spørsmål.

Boken er velskrevet, litt for meget hastverk over handlingerne sommetider kanhånd, — men det opveies tilfældig av al den menneskekjærlighet og medfølelse som gaar som en understrøm i denne saavel som andre av Agers arbeider.

Agers bøker er interessante og underholdende, samtidig som det er ren litteratur.—K. R.

S. av N. Bibliotek

Følgende nye bøker er ankommet til Norden No. 2's bibliotek:

Waldemar Ager: Hundesine. Lars Hansen: "Hvalrosen" av Tromsø.

T. Vesasa: Dei svarte hestane. Sigrid Undset: Gymnadenia. Johan Bojer: Folk ved sjøen. Bestilte bøker:

Matti Aiko: Bygden paa Elveneset. J. B. Bull: En høvding.

Peter Egge: Hansine Solstad. Kr. Elster: Av skyggersne slekt.

Johan Falkberget: I forbarten.

J. A. Friis: Lajla. Kristman Gudmundson: Livets morgen.

M. B. Landstad: Den evigglade sjuaafør.

Sven Moren: Styrkeprøve.

C. Søylend: Langs landeveien.

Olav Duun: Medmenneske.

Det bedes venligst notert at manusskrifter som ønskes indtatt i "Western Viking" maa være redaktionen ihænde tirsdag aften. Kortere notiser kan til nød tages saa sent som onsdag morgen.

Glem heller ikke at bruke telefonerne: Broadway 3435 eller Main 2520. Nyheter av alle slags mottas med tak!—Red.

Det er bedre at gjøre sig avholdt end at gjøre sig gjældende.

Det er lettere at opnaa retfærdighed for andre end for sig selv.

FOR EVERY SEASON OF THE YEAR

We carry a complete stock of

"SLIPPERS AND SHOES FOR
THE WHOLE FAMILY"

Our stock is large — our prices low. We can save you time and money on all footwear.

SAMUELSON SHOE CO.

1110 So. K St.

P. Selborg

1147 Broadway

Nytt lager af UR, KLOCKOR, RINGAR och DIAMANTER

Lagning af ur och klockor samt GULDSMEDSARBETE

P. HOLMGREN
MERCHANT TAILOR

Importerade och inhemska tyger alltid på lager.

1123 Commerce St.

1123 Commerce St.

Norsk Stilopgave

Ved en av skolerne i Norge blev, iflg. "Tidens Tegn" følgende besvarelse indleveret av en elev:

Knut Hamsun

Da Knut Hamsun hadde studert "Amerikas Aandsliv," drog han til sit hjemland, hvor han led "Sult" blandt "Landstrykere" og fik indblik i mange "Mysterier." Han traf "Redaktør Lynge" som bragte ham til "Ny Jord," hvor han ved "Rikets Port" lot "Pan" drive "Livets Spil" indtil han holdt "Siesta" og saa paa "Aftenrøden."

I det fjerne skuet han "Victoria." Senere drog han med "Munken Vendt" gjennem "Krat-skog" "I Eventyrlandet," hvor han boede knæ for "Dronning Tamara," kom i selskap med "Det vilde kor," der som "Sver-mere" levet "Det stridende liv." Han traf sammen med "Benoni" og "Rosa" og med disse vandret han "Under Høststjernen" til "Segelfoss By."

Paa sin gaard ved Grimstad høstet han som "Børn av Ti-den" "Markens Grøde." Men det blev ikke "Den siste Glæde."

Ti hos "Konerne ved Vandposten" fik han nemlig høre at han var blit tildelt Nobelprisen.

Hamsun er en stilfarende mand, som ikke liker at man gjør krus av ham.

Grimstad by har i disse dage faat sit første faste bybud (bybud nr. 1). Det er fhv. postbud Nils Nilsen, som har faat den lyse ide at prøve sig i branchen.

CLOSING OUT

ROYAL SHOE REPAIR
A. S. HOLMGREN

205 So. 11th Rust Bldg.

GEORGE'S QUICK
SHOE REPAIR

FLYTNING

til 510 FIDELITY BLDG.

Gaa ikke med overanstrengte øine.

Ha Dere øine undersøkt!

DR. J. A. OLIVER

Main 3414 Tacoma, Wash.

Vi specialiserer i
DAMERS SKO

Champion Shoe Shop

1302 South K St.

Abonner paa The Western Viking.
Kun \$1.00 pr. aar frit tilsendt!

Nytt fra byen og omegn

("Western Viking" er taknemlig for alle meddelelser av nyhetens interesse. Send et brev eller brevkort, adressert til 1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash., eller benyt telefonene: Broadway 3435 eller Main 2520. Naar din ven eller nabo har fødselsdag eller selskap i en eller annen anledning, — la os vite det! — Skriv kort og grat! Om stilten ikke er helt 100 pct. spiller ingen rolle! Meddel os nyheten — det er hovedsaken. — RED.)

Pastor Stub fra Seattle var taleren ved Norden No. 2's første social i det nye år. Og komiteen kunde vanskelig finde en bedre mand for anledningen. Pastor Stub fortalte fra sin tur til Norge og gjorde det paa en aldeles enestaaende fængslende og interessant maate. — Pastoren, som tilhører 3de generation her i landet benyttede det norske sprok paa en slik maate at mangen nykommer kunde misundet ham evnen. Der var desuden sang av S. og D. av Norges kor, samt bevertning. En hel del folk hadde møtt frem til denne tilstelning, og Erik Redal paa komiteens vegne, har al grund til at lykønskes med den gode start. — "Vel begyndt er halvt fulden", sier ordsproket, og vi haaper bare at denne gode begyndelse med socialerne iaar, maa gi baade komiteen og publikum mersmak.

"Viddernes folk." — Ifølge ordre fra Segelche Trap, bestyrer for den norske film "Viddernes Folk" i U. S. A., kan ikke filmen bli bragt til Tacoma før engang i mars maaned. Der var arrangert for fremvisning av filmen her den 29de og 30te januar, da komiteen mottok meddelelse om forandringen.

Normanna Hall Association's generalforsamling, indkaldt til mandag den 13de januar, maatte paa grund af daaelig fremmøte avlyses. Nyt møte avholdes den 27de januar.

Ved trækningen av "non-interest-bearing bonds" til indløsning af Normanna Hall styre, utkom følgende numre:

371	79	16
600	614	99
327	211	555
619	310	134
252	192	613
262	469	551
30	123	332
37	445	470
120	97	334
363	150	10
360	398	335
217	554	238
230	629	201
521	167	50
596	137	575
77	609	193
93	163	161
561	132	82
131	208	372
115	517	130
410	347	401
378	339	628
496	482	48
42	73	308
224	403	220
495	165	526
417	61	566
493	392	394
389	162	145
240	127	271
527	472	239
341	569	69
251	178	215
	506	

Ihændehavere av "bonds" med et av ovennævnte nr. vil bli utbetal \$5.00 for hvert ved henvendelse til Normanna Hall styrets kasserer, Mr. Ben Melsnes. Certifikaterne maa medbringes.

Nordlandslaget avholder social førstkommande onsdag, aften den 22de jan. Der vil bli et godt program, samt bevertning og en svingom tilslut. Alle er hjertelig velkommen.

En øvel del offentlige arbeider blev utført under aaret 1929 her i Tacoma. Omkostningerne for disse arbeider opgik til over en og en halv million dollars. Allikevel kommer dette beløp til at bli betydelig overskredet dette aar, iflg. overslagene. Efter arbeidsprogrammet for 1930 kommer de offentlige arbeider til

Mr. og mrs. M. H. Grinde, 2702 S. Melrose, hadde følgende som middagsjester søndag: — Miss Alma Christensen, Mr. Snyder, Mr. og Mrs. Dahl, Miss Luella Ludwick og Mr. Sundsen.

Mrs. Hans Camp, 1501 So. 51 st. feiret sin fødselsdag den 10. januar. Samme dag var ogsaa hendes lille datter, Grace, 5 aar gammel, saa man forstaar der var dobbel fest. Tilstede var Mesdames M. B. Nelson, E. Jacobsen, C. Andersen og Overland.

Vi mottar hver dag nye abonnerter, og er hittil særdeles vel tilfreds ved at se hvor hurtig "Viking"-familien vokser. Helt fra Pullman, Stanwood, Poulsbo, Gig Harbor, Puyallup og mange andre steder, kommer de strømmende ind; — mange av dem ledsgat med vakre komplimenter. For byens vedkommende, hvorfra navnene kommer særlig tykt, gjelder det for de, som ikke endnu har meldt sig, bare at slaa paa telefonen: Broadway 3435, eller Main 2520 — og Dernes navn vil bli sat paa listen. Saa kan kontingenent betales naar leiligheten er mere passende. Vi sender fremdeles ut enkel fri-eksemplarer, og har De en ven eller nabo, som De gjerne vil skal ha et prøvenummer, behøver De bare at opgi adressen, pr. telefon eller post, og en "Viking" avgaar sjebligklig.

Barnelosje Silver Star møter fredag aften kl. 8. Losje "Norge's" medlemmer bedes ogsaa møte. Viktige saker til behandling.—Ø.T.

Sønner og Døtre av Norges sangkor var lørdag aften gjester hos mr. og mrs. W. F. Shelley, 3520 Roosevelt ave. En usædvanlig hyggelig aften tilbragtes hos de gjestvenlige verter, som ikke visste det beste de kunde gjøre for at selskapet skulde hygge sig. En præktig lunch serveredes, og saavel korets medlemmer som øvrige gjester var skjønt enige om, at de hadde tilbragt en minderik kveld da de skildtes ved midnatstid.

Tapet ved ildebrande i Tacoma 1929 var forholdsvis smaa i sammenligning med 1928 da skaden beløp sig til \$462,327. Aar 1929 var skaden bare \$192,805. Aaret 1930 tegner imidlertid ikke saa godt med etpar store ildebrande allerede de første par uker. Brandvæsenet her i byen betegnes som meget effektiv under brandmester C. E. Carlsons ledelse.

Det begynder nu saa smaa at tegne til valgkamp i Tacoma. Som kandidater til mayorstillingen har allerede meldt sig tre velkjendt mænd, nemlig den nuværende mayor James G. Newbegin, fhv. mayor M. G. Tennent og medlem av legislaturen, møbelfabrikant Fred Shoemaker.

Mr. og mrs. Casper Johnsen 2702 North Stevens street fikk siste søndag uventet besøk av mrs. Petra Dahl, som bodde her i Tacoma for 10 aar siden. Hun reiste da til Norge og kom tilbage til Amerika og bosatte sig i New York, hvor hendes mand har en god stilling; der har de levet de siste tre aar. Mrs. Dahl tanker at bli her ute et par maaneder og er nu hos sin datter i Bismarck.

40 aar i Tacoma. — Søndag kunde den kjendte violin-lærer Olof Bull, se tilbake paa 40 aars ophold i Tacoma. Mr. Bull kom til Tacoma fra Illinois, hvor han da var leder for en musikkole. Hit kom han specielt for at lede orkesteret ved aapningen av det gamle Tacoma Theater.

En Olson-Johnsen konkurrance foregaar denne uke i forbundelse med ovennævnte to komiskeres opræden paa R-K-O Pantages. Ved konkurransen gjælder det at finde hvem representerer den største Olsen og Johnsen-familie i Pierce county. Vindeerne presenteres aften ved forestillingen.

Miss Solveig Ulvestad, datter av den kjendte norsk-amerikanske historiker i Seattle, forsvandt for en tid siden under særegne omstændigheter. Forrige mandag fandt man hendes lik i Lake Washington. Ved undersøkelse viste det sig at døden var forårsaket ved skade i hodet og av denne grund har politiet nu igangsat en undersøkelse.

Ved referatet fra godtemplernes fest i forr. nr. vår et par nr. av programmet uteladt. — Der var nemlig ogsaa sang av miss Ruby Kvalheim, ak. paakordion av miss Ruth Iversen; saxophone solo av Garfield Kvalheim og oplesning av mr. Axel Holmgren.

Mr. og mrs. M. H. Grinde, 2702 S. Melrose, hadde følgende som middagsjester søndag: — Miss Alma Christensen, Mr. Snyder, Mr. og Mrs. Dahl, Miss Luella Ludwick og Mr. Sundsen.

stains in your pathway." Tirsdag aften møter Girls choir kl.

7:30. Onsdag aften møter koret kl. 7:30. Bønnemøte torsdag aften kl. 7:30. Fredag aften 17de januar møter stringbandet i kirken skoleværelse. Lørdag formiddag kl. 10 konfirmanterne.

Den Norsk-danske Methodistkirke, So. 16. og J. st. Gustav A. Storaker, pastor. Fredag aften kl. 8 evangelisk ungdomsmøte under ledelse av Epworth ligan. Sang av junior koret og triosang, tale paa engelsk. Lørdag fm. kl. 10 konfirmantklasse. — Søndagsskole med bibelklasse for voksne og barn søndag fm. kl. 10. Norsk gudstjeneste med prædiken av pastor R. B. Langness fra Oakland, Calif., kl. 11. Epworth liga ledet av Ruth Holte kl. 7 og aftengudstjenesten kl. 8 med tale paa engelsk av pastor Langness. Tirsdag aften evangelisk møte kl. 8. Onsdag eftm. junior liga kl. 3:30 og evangelisk møte kl. 8. Fredag aften ev. møte kl. 8 særskilt for ungdommen. Pastor R. B. Langness vil tale ved alle disse møter, liksaa ved formiddagsgudstjenesten og aftengudstjenesten søndag den 26. Hjemmemissionsforeningen møter lørdag aften den 25de ds. hos familien Bergheim, 1216 So. 12th st. kl. 8. En særskilt indbydelse ges til alle i Tacoma og omegn, til disse møter. God sang og musik til alle tider. Bring en ven med.

Fra Parkland, Wash.

Siste onsdag kveld hadde Tre-foldighets menighet sit aarsmøte. Følgende blev valgt til embedsmænd: Viceform. A. W. Ramstad; sekretær O. J. Stuen; fin-sekretær Carl Kittelson; kasserer O. K. Jenson. Tillidsmand O. A. Hagen. Ved samme møte oplæste pastor Svare sin resignation. Han har faat kald som "Field Sec'y" for Pacific Lutheran College. 16 nye medlemmer blev indtagt i menigheten.

Mr. og mrs. E. B. Ellingson besøkte mr. og mrs. Antonsen siste torsdag aften. Tiden blev tilbragt i et hyggelig samvær, hvor bl. a. "Pinochle" blev spillet.

Siste lørdag aften den 11. ds. holdtes der avskedsfest for miss Margaret Fadness. — Endel av hendes venner og veninder kom sammen for at ønske hende tillykke med sit nye foretagende. Hun reiser nemlig til Seattle, hvor hun vil studere til nurse.

Mr. og mrs. Arthur Erichson hadde søndag ettermiddag besøk av mr. og mrs. Gunnar Lundel fra Tacoma, samt mr. og mrs. Schnugger. Mr. Schnugger er en av Tacoma store og staute "policemen." Men det var bare et venlig besøk det gjaldt denne gang.

Mr. og mrs. Jack Larson og datter fra Los Angeles, Calif. var i julen paa besøk hos Antonsen's. Mr. Larson er en bro til mrs. Antonsen.

Vi har netop mottatt det sørgeelige budskap fra Brusk Prairie, Wash., at mrs. Bratsberg er avgaat ved døden. Helt til like før jul bodde hun her i Parkland med sin datter mrs. J. T. Lindland.

Det fryktelige er at naar man søker sandheten saa finder man den.

Hvor mange vakre tanker skyldes ikke bare et godt maaltid.

Fornuften bestaar av sandheter som bør sies, og sandheter som ikke sies.

Vi forakrer mange ting for at undogaa at forakte os selv.

Try the Hillcrest Meat Market
1118 So. K St. — Main 3490
FREE DELIVERY
Service Always Our Motto

Rede Pengér

Det är som oftast bekvämt och fördelaktigt att kunna lägga händerna på kontanta medel.

Om Ni sparar regelbundet och insätter medlen i Peoples Association äro de i gott förvar, men på samma gång lätt tillgängliga vid behov.

\$1.00 ÖPPNAR ETT SPARKONTO

Peoples Savings & Loan Association

1109 Pacific Ave.

Home of the Thrifters — Where Savings Grow

VALGKAMPEN

LIEN'S PHARMACY
Lien & Selvig, eliere
SKANDINAVISK APOTEK
Recepter er vor specialitet

Agenter for
SALUBRIN, HASSELROTS JERN-
VIN og FLUSS PLASTER
MAIN 7314
1026 Tacoma Avenue South

IMPORTERTE FISKE-
varer

og alle sorter
Fersk, salt og röket fisk
til meget rimelige priser

NORTHERN FISH CO.
15. og Dock St., Tacoma, Wn.

DAMP-BAD
Dr. Thompson's Mineral bad vil kurere Rheumatisme, Neuritis, Lumboago, Sciatica, Forkjølelse, Kidney og Nervositet Reducing—Vor specialitet
1117 Commerce Main 3387

DRIVHUS-KARME
36x72

Vore glas-rammer er vel lavet
— har beste sort glass og er meget holdbare

TACOMA GLASS CO.
1540 Commerce St.
Main 2112

Stort utvalg av ikke innløste
MUSIK INSTRUMENTER
hos

JOE'S LOAN OFFICE
1145 Commerce St.

Tacoma norske foreninger og kirker

Følgende norske foreninger møter hver fredag aften i Masonic Temple.

Kirker:
Første Norsk Luth. Kirke, So. 12te og I sts. O. J. Edwards, pastor.

Den Norsk Danske Metodistkirke, So. 16. og J sts. — Gustav A. Storaker, pastor.

Den Norsk Luth. Frikirke, 15. og So. K sts. H. P. Halvorson, pastor.

Sion Lutherske Frikirke, So. 59. og Thompson. A. E. Myhre, pastor.

The Central Luth. Church, So. 10. og G sts. Verne Giere, pastor.

Vor Freisers Kirke, So. 17. og J sts. Mikkel Lono, pastor.

Elim Ev. Frikirke, 14. og So. L st. C. Myrdahl, pastor.

Scand. Pentecostal Mission, 11. og J st. J. O. Gustavsen, pastor.

Den Skand. Frelesarme. 1114 So. 12. st Anton Olson, kaptein.

THE WESTERN VIKING,
1009 So. K Street
Tacoma, Wash.

(Klip ut og send ind.)

Undertegnede subscriberer herved paa The Western Viking

for \$..... medfölger.

Navn

Adresse

EIELSON-TRAGEDIEN

Nordisk Tidende har henvendt sig til Maud-manden og flyveren, löjtant Odd Dahl for at faa hans uttalelse om forholdene paa Sibiria-kysten og hans mening om chanserne for Eielsons redning. Som bekjendt var Odd Dahl en av deltagerne i "Maud's" tre-aarige drift over polhavet.

* * *

Odd Dahl skriver:

Endskjønt der nu er over to lange maaneder siden Eielson forsvant paa den mellom fire og fem hundre miles lange strekning fra Teller i Alaska North Cape paa Sibiria-kysten, saa har man vel allikevel grund til haab naar man tar alle forhold i betraktning.

For det første hadde Eielson og Borland to maaneders proviant med sig, og i tilfælde de begge har livet i behold, kan de leve fire maaneder paa den proviant med Eielsons erfaring.

Man bør vel ogsaa med rimelighet kunne anta at de er tvunget ned et eller andet sted langs den planlagte rute, da egne erfaringer i disse strøk under Maudekspeditionen fortæller mig at veiret paa denne tid av aaret som regel er siktbart paa grund av den jyne temperatur i vintermaanedene. De vil saaledes neppe ha mistet kystlinjen, og saa nær havet er temperaturen aldrig saa lav at de ikke skulde ha greiet at beskytte sig mot kulden med de midler som stod til deres raadighet.

Saavidt man vet var ogsaa veirforholdene ualmindelig gunstige da de startet, og paa den forholdsvis korte strekning de hadde at flyve, er det ikke rimelig at forholdene forandret sig, og en storm eller sterkt vind som forøvrig er sjeldent i trakten paa denne tid af aaret, kunde nok med snefsjøke og drev gjøre landet usigtbart for reisende med hundespand; men orienteringsmuligheten set fra luften vilde ikke mindske nærværighed. Taake findes avgjort ikke paa den tid af aaret.

De maatte passere to større havstrækninger. Først 100 miles over Beringssstredet, og en nödlanding paa den opbrukne drivis her bør man ikke kunne komme levende fra. Den anden strekning er over Koliuchin bugten, en strekning paa omtrent tredive miles; men her ligger isen rolig hele vinteren saa de vil ha kunnet lande uten større resikoer.

Sibiria-kysten i disse strøk danner stort set et forholdsvis højt, rullende bakkeland med enkelte isolerte mindre klipper rukende op. Selve kystlinjen er ofte steil og utilgjengelig; men er paa mange steder flatet ut i sandbanker med laguner som vilde være gode landingsplasser.

Om sommeren vilde en landing paa fastlandet være meget vanskelig da grunden vel er befolkset med strit og sparsomt græs; men dette har vokset sammen i klumper og dannet de saakaldte "niggerheads."

Om vinteren er jo fordypningen mellem disse utfyldt av sne, hvilket gjør landing umulig i stor utstrækning. Længere inde fra kysten er landet flater. Saa har de maattet gaa ned et stykke inde i landet, har de hat større chanser for at gjøre en heldig landing; men vanskeligheten med at komme frem til folk vilde være større.

En landing nær kysten vil altid være resikabel; men er man først paa sikker, fast grund vil det ikke være saa vanskelig at komme til folk.

Der er jo saa mange faremønster ved en saadan tur, at det er haaploft for ikke at si uforstårligt at forutsi hvad der kan ha hændt. Maskinen kan jo simpelthen ha styrtet ned paa grund av et eller andet mekanisk brudd, man maa nemlig huske paa at alle metaller mister sine egen-skaper til at motsta vibrationer og paakjendinger i en ganske be-

tragtelig grad i lave temperaturer.

Men selv paa flyvningens nuværende høje utviklingstrin maa man ogsaa naar som helst maaatte regne med en nødlanding selv under de gunstigste forhold, og under disse særlige forhold vilde en frossen forgasser eller forst oljeledning være nok til at bringe maskinen ned.

Jeg vil derfor forutsette at de har nødlandet et eller andet sted paa ruten, fuldt orientert. Saat ogsaa at de begge er i live, hvilke chanser har de da for at kunne rekke frem til folk?

Nu er Sibiria-kysten en hel del mere beboedd end folk flest antar. Trekket man en linje fra North Cape sydover til Anadir-bukten saa lever der østenfor den linje omtrent 7 tusen mennesker fordelt paa omtrent tre hundre kvadrat miles. Næsten alle sammen tilhører Tchucher-stammen og næsten alle bor paa kysten, da det først er vest for North Cape at indlandet begynner at bli bebodd av ren-eiere.

Paa den del av kystlinjen som Eielson rimeligvis har fulgt antar jeg at der findes et par tusen fastboende indfødte som bor i grupper fra et par op til en 20-30 familier, med de største leire lagt rundt hvite handelsstationer, hvorav der fandtes en 4-5 stykker da jeg var der i 1925.

Nogen af disse indfødte er altid paa reise fot hele vinteren igjennem fra leir til leir, og følger da kystlinjen med sine hun-despand. Litt ængstende er det derfor at de bortkomme flyvere ikke allerede er fundet; men man maa huske paa at den russiske baat Stavropol og Nanuk rimeligvis er de eneste som kan række Alaska med telegraf, saa Eielson kan være i god behold uten at vi vet det endnu.

For folk paa vandring i disse strøk om vinteren er der næsten ingen chanser for jagt eller fangst av nogen art, og de indfødte dør i dusinvis af sult hver vinter i leirene; men væstenfor Koliuchinbugten er kysten dækket av drivtømmer saa en reisende i alle fald kan holde sig varm og tør.

Er ikke Eielson og hans kammerat kommet frem eller fundet i løpet av en maaneds. tid, har man ingen holdepunkter længer, da et bud med hundespand maa ha rukket frem til radiostationen paa denne tid.

Baade Eielsons egne anstrengelser og redningspartierne arbeide vanskeliggjøres i høi grad fordi man bare har et par ti-mers dagslys der oppe midtvinters. — Odd Dahl.

* * *

Som bekjendt har Rusland nu stillet 6 flyvemaskiner i efter-søkningen efter Eielson, likeasæt par skibe. Det ene av de 6 areoplaner blir ført av den velkjente russiske flyver Ivan Chuknovsky, som gjorde sig saa bemerket under eftersøkningsen etter Nobile.

\$25,000 for et telegram fra planeten Mars!

Personer som har mer eller mindre intim kontakt med her-skabet paa Mars, har utsikter til at vinde en belønning paa ikke mindre end \$25,000, som er utlovet av den amerikanske avisnen Denver Post i Colorado.

Denne sum tilfælder nemlig den person, som leverer bevis for at det eksisterer tankende væsener paa andre planeter. — Præmien gjælder imidlertid kun for de nærmeste 5 aar, saa det gjælder at man skynder sig med at opnaa forbindelse og innde korrespondansen.

Ogsaa idag sender vi ut endel fri-eksemplarer av The Western Viking, men indbyder samtidig vore venner til at slutte sig til "familien" som vokser fra dag til dag \$1.00 pr. aar.

Abonner paa The Western Viking! Kun \$1.00 pr. aar frit tilsendt!

Gamlelandet

I 1915 skrev Axel Maurer, Brooklyn, N. Y., en vise om en hjemmedt norsk-amerikaner. Denne vise som vistnok har et lite lokalt islat, kan dog med fordel læses av nordmænd også her ute paa kysten. Saa her har vi den:

I Brooklyn stad i Prospect Park var samlet ung og gammel. Paa plænen var der fotballspark, i haalen var der samling. Per Daler gir en lecture om sin tur til Gamlelandet. Da flokkedes alle norske som vil op for Norway stande.

Ladies og gentlemen, sier Per, godt nyt skal de fornemme. Jeg var en sviptr over there, hvorfor vi hørte hjemme. Da ind mot Norges kyst vi for, som veirblid mot os lyste, vi hilste stolt vor gamle mor, og alles aasyn lyste.

Ind gled vi paa Kristianja havn, den mer og mer sig breire. Well! det er jo smaa mot N.Y. Town, men altis "allright" greler. Kornsiloen har dem up to date. Og straks som steamern stanste paa Roverbygga som du veit stod heile by'n og glante.

De viftet, vinket, sang og lo og saa taarer fældte, mens Music Master'n takten slog og "Ja vi elsker" smeldte. Selv tolderen sang og satte kryds og strait island os sende. Paa bryggen lik vi hver et kys, selv jeg som ingen kjendte.

Min gamle mor hun lever da oppaa Vaalerengen, og da jeg sprang ind reed og glad hun laa saa pen i sengen: "Aa jøsses, sogn min, er det dig, da maa jeg takke,prise. Men du har fart saa lang en vei, kom faa dig litt at spise."

Byen har vokst sig lang og brei, ja helt til Grefsenasen. Og fulde carer gaar hver vel hvorheist du styrer kaasen. Men subway har dem ikke, lel; den tror jeg mest de hater. For skyter de et litet smeld, saa rammer hele gater.

No arbeid saa jeg ingen gang, skjønt folk var svært saa flotte, og hele da'n de sat og slang fra Tinget op til slottet. Grand Hotel — hørte jeg dem si var paabygd taarn, men heile inseenen var fra Sverres tid. Mest skrøt dem av en speile.

Hvert sted jeg rækker til som gut jeg maatte staa og glane, og aldri syns jeg det blev slut, for slik føljer alle da'n. Let kom jeg dit og let jeg for, be sure det hænder mangen Tyngst var at si adjos til mor, for det var sidste gangen.

Men før jeg drog, jeg hilse fik paa dronnning Maud og Haakon. Paa slottet jeg som storkar gik, for der var "English Spoken." Saa sa dem: "Hys, gaa stille ner, tor Olav-gutter sover." Og kongen hvilket "Farvel, Per, skry, naar du kommer over!"

ANYBODY'S DYE WORKS

Svenskt Färgeri

Main 7960

2352 So. G St

är den enda kemiska tvättinrätning i Tacoma som använder De Lavals rengörningsprocess, hvilken är den senaste uppfinning och den allra bästa metoden. Genom denna metod aflaggsnas al-smuts och orenhet och endas den rena rensningsvätskan kommer i beröring med tyget, hvilke är af stor betydelse och tillför särskar förstklassigt arbete.

SCHOOL NURSE SAYS
ALL GIRLS SHOULD
KNOW THIS.

Talking to a roomful of high school girls on personal hygiene, an experienced district nurse said: "One of the basic rules of health for girls is to keep the system functioning naturally. Normal exercise and diet should be encouraged. But when necessary there is no harm in taking NU-JOL, since it can't disturb the normal functions of any organ of the body. Particularly with girls, there are times when NU-JOL should be taken. Take a spoonful every night beginning a few days beforehand. It won't cause distress." Keep it on hand.

Far better is it to work your way to success than to weep your way into failure. Labor will always get you a lot more than sympathy. Drops of sweat from honest effort are far more productive than idle tears from weak wishing.—Grit.

First Steam Carriage**Met With Disapproval**

The London Times reprints the following from its issue of August 5, 1829: A Gurney's steam carriage arrived on Monday, at the Cranford Bridge Inn, from an experimental tour to and from Bath. The success of this trial much exceeds the most sanguine friends of the invention. . . . Mr. Gurney, his brother, Colonel Viney, Captain Dobbins, and assistants started from Cranford bridge about 4 a. m. They proceeded at most rapid rate to Maidenhead, which they reached, notwithstanding two or three delays, in about an hour and five minutes—a distance of nearly fifteen miles. After this proof of their capability of speed, they traveled more leisurely, until they arrived near Malkham where . . . they were attacked by some brutal fellows, who, imagining they were "come to take the bread out of their mouths." To prevent similar occurrences, it was thought advisable to draw the carriage the remainder of the way by horses. Having exhibited the powers and practicability of the invention publicly in Bath, the party left early on Monday morning to return. Prudential considerations induced them not to light their fire until they had passed the place of their late annoyance. They then lighted, and amidst the most provoking delays in securing supplies of water, coke, and charcoal, came the last 84 miles in about 12 hours, thus giving the proof experimental of the capacity of using steam carriages on our ordinary roads.

No Positive Knowledge of Waterspouts' Causes

Waterspouts are masses of vapor suspended in the lower layers of the atmosphere which they traverse, and endowed with a gyration, or spinning motion, rapid enough to uproot trees, upset houses and break and destroy everything with which they come in contact. When they take place at sea they present a curious phenomenon. The water is disturbed and rises in the form of an inverted cone. Two cones unite and form a continuous column from the sea to the clouds which are called waterspouts. The origin is not positively known. One assumption is that they are due principally to two opposing winds which pass by the side of each other, or to a very high wind which prevails in the higher regions of the atmosphere. Another theory ascribes waterspouts to an electric origin.

Evening Parade of Crawfish

Shellfish have their peculiarities, from the crawfish that hold a goose-step march at sundown to the crab that decorates himself with all sorts of undersea life. Looking down into clear depths at sunset, where the crawfish are abundant, one may be lucky enough to see the crawfish parade in their ridiculous, solemn fashion, their goggly eyes peering about and their long, stilted legs going up and down.

The procession is single file, the nose of one crawfish close to the tail of the one ahead. Whether it is a concerted stalk for the evening meal, for exercise, or simply a sort of crawfish evening ritual, it is impossible to tell.

French Judicial System

The ordinary judicial system of France consists of two classes of courts—civil and criminal courts, similar to those in other countries, and special courts, including those dealing only with purely commercial cases. In addition there are administrative courts, dealing with cases that come through acts of the administration; also the Tribunaux des Conflits, whose function it is to decide which is the proper tribunal when an administrative and a judicial court both claim or both refuse to deal with a given case. There is also the Juge de Paix, similar to the American justices of the peace and the Court of Assizes; also the Cour de Cassation, which is the highest tribunal.

Variation in Sea Level

It is not correct to say that sea level is the same all the world over. The land masses rising above the ocean basins tend to attract the waters and alter the sea level. For example, the Andes mountains pull up the water adjacent to them, as do also the Himalayas in India. It has been found that the sea water at the mouth of the Indus is 300 feet higher than around the Island of Ceylon. In addition to this attraction by land masses there are also temporary and slight inequalities.

Business "Overhead"

Speaking in general terms, by overhead is meant those items of general expense of a manufacturing plant (for instance) which are additional to the cost of the labor and material actually entering into the production of the plant. For example, under overhead it is usual to group salaries of officials, office expenses, all indirect labor, traveling expenses of salesmen, interest, insurance, legal expenses, care of plant; depreciation also frequently is included under such head.

Get Out and Hustle. Far better is it to work your way to success than to weep your way into failure. Labor will always get you a lot more than sympathy. Drops of sweat from honest effort are far more productive than idle tears from weak wishing.—Grit.

Da Anton gik tilbunds efter gebisset

Den norske fisker Anton Larsen, 68 år gammel og bosatt i nærheten av Kizhuyak Bay paa Kodiak Island, Alaska, strækker sig langt naar det gjælder det sæt løstænder som i mange aar har været hans tyggeredskaper. Og da Anton forleden mistet ovennævnte tænder idet han holdt paa at trække op det lille anker som holder hans motorbaat paa plads, blev han betænkelig. Vandet var ti favner dypt der gebisset faldt, og Anton visste at han ikke kunde greie at dukke saa dypt i et stup fra baaten sin. Gode raad var dyre. Uten tænder vilde Anton's liv være trist, og at faa et nyt sæt var ikke let, da veien til tandlægen var to dagsreiser lang.

Men staar Anton Larsen raadlos? Ikke længe, iafald, for straks efterat en ide lynet gjennem hans hjerne, klædte han av sig og entret simpelthen nedover ankerkjættingen, som han hadde sluppet ut igjen, og nede paa bunden hadde han et hjerlig møte med gebisset, som nu atter indtar en fremskudt position i Anton Larsens mund.

— Service First —

**Spørj
efter
Harvey**

**Telef.
Main
676**

KEEP THE RAIN OUT
Driving rains and tearing winds force their way thru windows and doors to the discomfort of the occupants, as well as the loss of fuel.
CECO
METAL WEATHERSTRIPS
installed on windows and doors make them water and wind proof. They pay for themselves in added comfort and lessened fuel costs.

GEORGE SCOFIELD CO.
1533 Dock St.

Forretning Main 3095 Drivhus Madison 3816-J

GULLBERG'S
Blomster og Blomster-artikler
812 Tacoma Avenue
Blomster for alle anledninger

DET ÅR VÅR REGEL
att tydligt prismärka alla varor som användas vid vår betjäning, så att var och en tydligt kan se och beräkna kostnaden för en begravnin.

Till och med där den största sparsamhet är av nöden skall man hos oss finna ett passande urval.

The LYNN MORTUARY
Phone Main 7745
717-719 Tacoma Avenue
STRICTLY FRESH EGGS EVERY DAY
Scandinavian Specialties
We Save You Money.

TACOMA BUTTER STORE
1146 Pacific Avenue
(In Bay City Market)

Fresh Creamery Butter, per lb. 43c
Fancy Full Cream American Cheese, per lb. 30c
STRICTLY FRESH EGGS EVERY DAY

K. Andersen URMAKARE
Förstklassigt arbete garanteras
MODERATA PRISER
1125 Tacoma Avenue

EAST END APARTMENT
P. SANDBERG, Proprietor
Modern Improvements. Rates \$2.00 and up per week
All rooms with hot and cold water
301 East 26th Street Phone Main 9779

FREE DELIVERY

Seamon's Flower Shop
We can deliver flowers anywhere by telegraph.</p

ANNOUNCEMENT

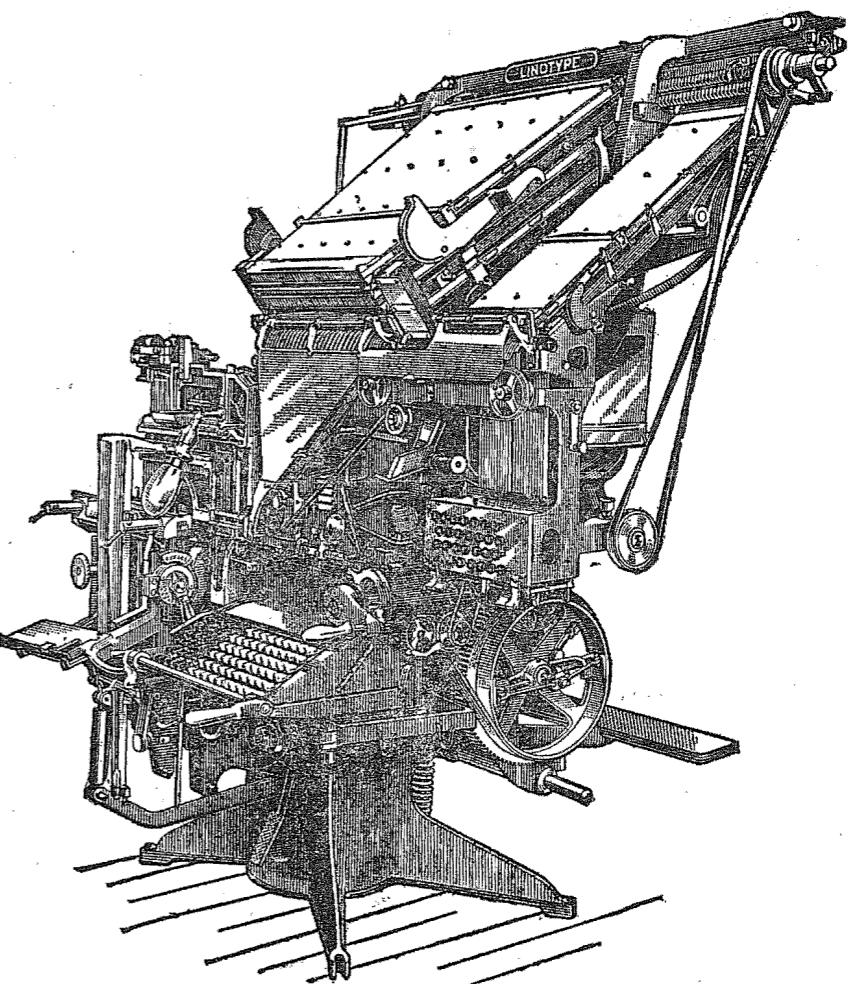
Puget Sound Posten

**OLDEST
FOREIGN
LANGUAGE
WEEKLY
IN
THE
PACIFIC
NORTHWEST**

The Swedish press in America, wherever it has pioneered, has been instrumental in bringing into its particular locality a great part of the best and most substantial of its citizenry, and thus indirectly has contributed in no small way to the upbuilding of many communities and rural districts. In fact, we dare say, that in several instances it has built cities. On the face of it, this may seem a very bold assertion, and yet one need not overtax the imagination to concede merit to the claim. We feel free to make this statement without the fear of being considered presumptuous, since the glory for the achievements of the Scandinavian press belongs to those who really pioneered; today we are merely seeking to follow up the good work started by those who have gone before us.

The press alone, however, could not have accomplished all that has been done in this transplanting process. Without the whole-hearted support of churches and fraternal organizations, the effort would have come to naught.

With this fact in mind we extend a sincere invitation to our local Swedish organizations to make every use of our paper that can in any manner further our common cause. And it goes without saying, that we will at all times stand ready to do whatever in our power toward unifying all efforts for perpetuating those inheritances from our homeland, to which we all can point with justifiable pride.

Our New Model Fourteen Linotype

Puget Sound Publishing Co.

1125 Tacoma Avenue

E. M. NYMAN, Manager

A. BJERKESETH, Secretary.

Publishers of

"Puget Sound Posten"

"The Western Viking"

**PHONE
MAIN
2520**

The two above named publications, serving respectively the Swedish and the Norwegian speaking population of Tacoma, Pierce county and the state in general, have combined their activities in the matter of advertising, in order to better and more extensively serve the merchants who desire to reach these people with their messages.

Through this combination we are enabled to offer to our advertisers inducements in rates which will appreciably decrease the cost of carrying their messages to a greater number, hereby offering advantages to the merchants such as have never before been offered in the history of the Scandinavian press in these parts.

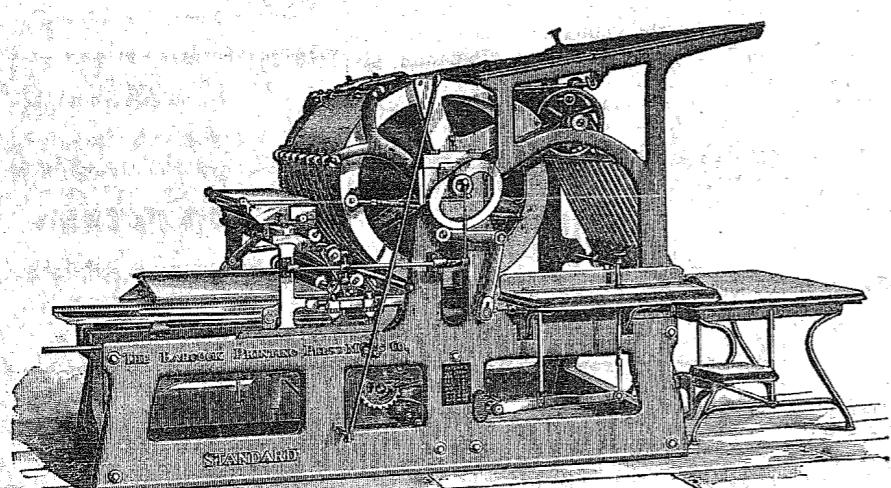
Mr. J. J. Bagger, our advertising manager, will call within the next few days and personally explain our plan and the advantages offered.

We will also conduct a general job printing establishment, and are equipped to serve you in every branch of the printing trade. Any order, from a business card to a book or a newspaper, will be taken care of with equal promptness and accuracy.

**1125
Tacoma
Ave.**

A. BJERKESETH
Editor

A phone call will bring our representative, who will be glad to give estimates and assist with your printing problems. Our experience over a period of twenty-five years coupled with our minimum of overhead is an assurance of reasonable prices.

The Western Viking

Norwegian Weekly

Subscription Price: \$1.00 a Year

Advertising Rates on Application

J. J. BAGGER, Advertising Manager

BREV FRA ULRICHSEN

Ulrich Sakarias Ulrichsen

Nei, men saa svinklig kalt som det ha vore den siste vika. Eg ha frosse saa eg mange gange ikke ha vore seker paa kafor et bein eg skulde staar paa. Det er nok ikke berre eg som fryster, ser det ut til, for om du tar deg en tur paa byen saa møter du folk saa blaa og gul og grøn om nebbet, at det er reint som dei gaar rundt med eit fargeskrin. Mest ondt har eg av alle dei unge damerne, for i dette veiret ser det mest ut til at malerkunsten deres ikke hjälper noe videre. Enten saa vil ikke malinga sitte paa, eller ogsaa fryster ho stiv og falder av. Ja, selv "carsan" saa frys dem, men den har man raad for, ettersom man bare fylder dem med alkohol, saa bli dem saa go' og varm og flyg rundt akurat som det skal være mingmaur i dem. — Ja, er det ikke merkverdig du, fylder du alkohol paa ein bil, saa "ækter" han akkurat som du vil han skal "ækte," men slik er det ikke om du sjøl fylder i deg alkoholen. Eg har spekulert noko mykje paa kor det kan ha seg men har ikke kommet til noken enighet med meg om saken. Og ikke tør eg praktisere meg frem heller, for den alkoholen som du faar til bilen, lukter saa svinklig stykt. Men det var det kalde veiret vi skulle snakke om. Eg veit ikke om dokker føler som eg gjør, men naa er legger meg om kvelden saa gruer eg for aa staa op om morran. Daa er det saa kalt at eg lar høgre og venstre foten trække lod om kemi som skal først frem paa golvet. Og naa er endelig har fjordista meg op hopper eg rundt som ei katte omkring grautstate før eg kjem i klerne. Huf, ja, blir det ikke snart omslag i veiret, saa trur eg det blir det beste aa legge seg sjøl i omslag.

* * *

Det var ikke saa dumt av redaktøren i forrige numret aa fløtte "Det Glade Hjørne" over paa mi side. Hvis redaktøren nu berre fløtter "headingen" dit ogsaa, saa har vi saa aa si alt det beste samla paa "et brett."

* * *

Ellest har eg hørt at der er mange damer, som undra seg over kemi eg er for en kar. Ja, det skal dokker berre ha opplysing om, saa blei det vel noke aa snake om. Men saa mykje tør eg seie, at eg er taa dei karan, som er paa det reine med at kvinnofolka bli meire og meire ei verdensmakt, og eg er ikke dummare end at eg steller meg saa godt eg kan med dem.

Alle dokker som er gift, veit vel det aalready at det er kvinnofolka som er skapt til aa styre baade med pengan og maten og — gatedørsnøkken. Eg veit ka eg snakker om, for den gongen eg levde i hus med første kona mi, blev eg bestyra baade sein og tileg, ho bestyra meg først tilsegns om kvelden og op for hanen hadde faat rennska halsen om morran. Der var det ikke spørsmål om noke slags avstemning hverken med handsoprekning eller stemmeseddel. Hadde

ho bestemt seg for noke, saa slo ho det fast med det same, og naa eg daa rekte henderne op saa var det ikje for aa stemme, men for aa verge meg. Naar eg foreslog for ho at ho skulde vere ka dei kalla med eit fint ord for "parlamentarisk," saa svara ho berre at eg kunde "parlamente" ho saa mykje eg vilde, men det skulde vere slik som ho vilde ha det. Hvis ho hadde vore medlem av et eller andet slags lag eller losje, saa skal eg love for at det ikje hadde blitt noke slags "Robert Rules of Order" aa hefte seg bort med. Ein gong ho var sjuk og maatte legge seg, tenkte eg at eg skulde benytte leiligheten til aa la ho vete at eg var den som skulde styre i huset. Eg begynte noksaa pent med aa minne ho om ka ho hadde lova for presten: at ho skulde vere meg underdanig og gjere meg tillags paa alle maater. Daa ho ikke svara noke større paa det, tenkte eg ho va saa klein at eg godt kunde vaage meg litt lenger. Saa sa eg at ho skulde skamme seg slik som ho hadde stelt med meg, og at no fek ho versaagod love ka dei kalde "bod og bedring" om ho wilde gjere seg noke haap om aa bli god att. Ho berre saag paa meg, akkurat som ei sint kat. — Daa var eg seker paa at ho var saa sjuk at ho ikke kunde røre en fot, og daa sa eg, at om eg gjorde min ret, saa gik eg beinast ut og henta sopelimen og daska til ho, slik som ho hadde daska meg saa mangen gong. Men daa skal eg love for ho levna til. — Dokker skulde aldrig ha set paa makin. Der hadde doktoren stelt med ho med medicin og smørelser til ingen nottes, men nu sprat ho op av senga akkurat som du skulde ha stokke ho med ei stoppenaal, og eg stakkar, blei saa forsiktig at eg ikke fikk tid til aa komme meg unda, og daa eg kom til meg sjøl at, va det eg som laag i senga og maatte ha baade doktorhjelp og alslags smørelser, mens kjerringa aldrig hadde vore saa fresk som ho va daa.

No spør eg dokker som baade er gift og ha prøva lite taakvert, korleis kunde slikt gaa for seg? Er det ikkje einast aa forklare slik, at kvinden er skapt til aa styre baade mannen og verden.

Ulrichsen.

* * *

P.S.—Ein ting skal ho Malena, første kona mi, ha kredit for, og det er at i saa kaldt et veir, som vi har nu om dagen, saa var ho ikke saa verst aa leve i hus med — ho holdt meg daa i varmen, skal eg seie. Ho var taa dei kvinnofolka, som altid viste om eit eller anna, som ho sjøl skulde ha gjort, men ikke hadde faat tid til, og saa maatte eg gjere det. Saa dokker skjønner nok, at i den tia fek eg aldrig tid til aa fryse, selv om det var saa kalt at kviksølvet sprak.

3000 rener paa marsj fra Alaska til Canada

Fra Nome, Alaska, meldes om en rensdyrdrift gjennem delvis ukjendt land, over sne og is fra Alaska til Canada, en strækning paa over 1500 mil. Driften starter i Kittigazuit peninsula paa den arktiske kyst av det vestlige Alaska. De 3000 rensdyr vil bli drevet uten anden hjelpe end et aeroplant som nu og da vil krysse over hjorden for at se alting gaar bra.

Store strækninger av turen vil bli henlagt til helt ukjendt land, og det vil ta 20 måneder før dyrene nær sit bestemmellessted. Den store rensdyrdrift er resultatet av Canadas beslutning om at træ ind i rensdyropdret. Dyrene er kjøpt av den canadiske regjering av Lomen Reindeer Corporation, som ogsaa vil forestaa fremdriften til bestemmellesstedet.

De første rensdyr kom til Alaska fra Sibirien ført av lap-

Fra det glade hjørne

Da Dr. Quevli skulde paa biografen. Da dr. Quevli for et par aar sidan var paa Europareise, heimde det sig at han kom til en liten by i Småland. Han tok ind paa et tilsvarende lite hotel, og spurte bl. a. vertinden om de hadde nogen biograf der?

Vertindens ansikt lignet et stort spørsmålstegn, men saa lysnet det for hende og hun smilte meget forstaelsesfuldt:

— Naa, biograf, det navn har jeg aldri hørt før — men her er nøklen.

En sint herre traadte ind i en slakterbutik, og idet han kastet et stykke messing paa diskene saa han:

— Vær saa venlig at forklare mig hva det er?

— Ja, svarte slakteren, det er visst et stykke messing.

— Ja, det mener jeg ogsaa det er, men kan De forklare mig hvordan dette kan finnes i Deres pølsjer?

— Nei!

— Ja, men jeg gaar ikke fra butikken før jeg har fått en forklaring.

— Ja, saa kan jeg ikke tænke mig andet, end at jeg maa ha glemt at ta halsbaandet av.

— Det var da en forfædelig masse anmerkninger du har fått i denne uke, sa Hallingstads far til sin haapefulde Andreas for mange aar siden.

— Ja, svarte Andreas, men saa er jeg ogsaa den morsomste i hele klassen.

Den suilde dame som besøker et fengsel henvender sig til av fangerne og spør:

— Hvorfor sitter De her?

— Fordi væggene er saa tykke!

Ilyder det kontante svar.

— Du ser saa fin ut. Har du arvet kanske?

— Nei, men jeg er kommet ind i en bank.

— Hvordan?

— Gjennem vinduet.

En liten gut til mamman sin utenfor Pantages:

— Ford er i teatret i aften.

— Hvordan det?

— Jo, jeg saa hans bil utenfor.

Fra Jetlands unge dage

Vor gode ven Jetland hadde alt fra sine yngste dage anlaeg for forretning. Her er en liten historie som beviser det tydelig nok.

Jetland bodde da paas et pensionat hjemme i Norge og i samme pensionat bodde hans to gode venner Olsen og Hansen.

Jetland hadde en hund som holdt

per i 1892. I 10 aar blev 1280 dyr importert i mindre partier. Hensikten var nærmest at gi eskimoerne en lettere anledning til at livnære sig, baade hvad saavel føde som klær angik. Idag er der omkring 800,000 rensdyr i Alaska, de fleste av dem eiet av stedets indbyggere under supervision av Bureau of Education. Lomen Corporation er den største private eier med 200,000 dyr.

Den store drift til Canada skal følges av fire lapper, seks eskimomænd, to eskimokvinder og en lege. Femti slæder skal bære proviant for dem. Marsjen vil strække seg over vintermaaneden alene med en gjennemsnitlig marsjlængde av 10 mil pr. dag. I sommertiden skal dyrene græsse i ro og fred. For at se til at alt gaar godt vil Alfred J. Lomen hver 60. dag i sin flyvemaskin stikke ut fra Nome for at besøke den fremmarsjende dyrehjord.

Abonner paa The Western Viking

The Western Viking
Is printed by
PUGET SOUND
PUBLISHING CO.

1125 Tacoma Ave

Tacoma's only Scandinavian
and strictly union printers.

paa at gjøre Hansen gal. Om dagen gjorde den av glæde, om natten tutet den av ensomhet. Og Hansen hadde nerver. Saa gik han ind til Jetland:

— Hvis du vil skille dig av med den lillebikkja, faar du 50 kr.

— Det var et bilb, svarte Jetland. Jeg skal tænke over det.

Det gik et par dage. Saa møttes de to paa trappen.

— Nu har jeg skilt mig av med hunden! sa Jetland.

— Briljan! sa Hansen. Her er de 50 kroner. Hvor er dyret blitt av?

— Jeg har solgt den til Olsen for 75 kroner.

— Hør, det er nu femte gang jeg kræver dig for de 10 dollars du laante av mig.

— Jamen, tænk saa paa hvor mange ganger jeg maatte be dig for du vilde laane mig dem.

En gammel doy dame flyttet til Horten. Første dagen hun kom til Horten, aviyerte "Tordenskjold" en salut paa 10 skud. Den gamle dame, som bodde alene, reiste sig op fra stolen, glætet haaret, ordnet paa kjolen og sa: — Kom ind!

Hjalmar vandt veddemalet

Dette hændte paa Viking's julefest for et par uker siden. (Vi har ikke hørt historien før nu, saa dere faar undskyldne.) Hjalmar Jensen, Hager, Gustav Sand og nogen flere "vikinger" sat ovenpaa og snakket om dit og dat. Saa sier Jensen:

— Jeg vedder 1 daler paa at jeg skal gaa til 50 mennesker her i hallen i kveld, spørre dem om et og det samme, og at de alle skulde svare paa samme maate, ja endog med samme ord.

— Nei, mente Hager, det gaar ikke! og Gustav Sand og de andre var enig med Hager.

Saa gik hele selskapet ned i salen, og Jensen tiltaalte alle de kjendte han møtte med følgende ord:

— Har du hørt at Olsen er død?

Og alle sammen svarte:

— Hvilkken Olsen?

Riktig ja!

Før Reese kom til Amerika var han litt av en sørensriver hjemme i Norge. Invertald hadde han myndighet til at staa til tjeneste naar folk skulde ta's i ed. Saa en dag kom der en gammel kjerring som skulde avlykke ed, og for at hjelpe hende skulde Reese si foran sætning for sætning:

— Jeg lover og sverger, begyndte Reese høytidelig.

— Ja, jeg har hørt du skal være grov til det, saa svarte kjerringen.

Navnet skjæmmer ingen — men

Folk kan undertiden gi sine barn nogen merkelige navne; særlig var det slemt i gamle dager, skjønt nuditiden ikke ligger saa svært langt efter.

Fra gamle norske kirkebøker er følgende navne utdratt. Vilde De like at høre Rulleardine Olsen eller Fruktkrem Hansen? Saa si bare fra.

Men se nu litt paa disse navnene nedenfor:

Lutterine Bibeline.

Mon Aralia Rosetta.

Allince Sjuargine.

Nordiana og Lynetta.

Humry Ameol Jens Minus.

Fordel Jordens Kristpinus.

Fruktkrem Hermetik Diette.

Karl Mandsværk Tit Karea.

Nedra Dahl og Frytkike.

Setterelt og Rulleardine.

Zvingli Fylpaa Peroline.

Bramstjane Daveranna.

Indiana Ingerana.

Hjordissa Sengeløy.

NB.—Sefteredt, født 7. søndag efte

paa Langfredag, Kristi Pines dag.

Original "Sweet Alice"?

Ghosts of a dead romance hover about the knoll near Tazeval, Va., where Olivia Wynne lies buried, for it is believed that she was the "Sweet Alice" of the immortal poem, "Ben Bolt," writes Joseph Leslie in a Norfolk (Va.) paper. There is no one living, of course, who remembers Olivia Wynne. She lived in the day of the pioneer, and her home was comparatively remote from the centers of population. There has been handed down a story which pictures her as tall and slender, brown-haired and dark eyed and beautiful. She lived her young life sheltered from the world.

Paganini as a Father

Paganini's greatest relaxation was spoiling his son. No childish whim was too unreasonable to be gratified and his patient was really maternal.

Once, when the child had broken a leg, the doctor ordered absolute repose, but no one could keep the little one still. Paganini sat with the child in his lap for eight days, caressing and entertaining him. Finally he became dazed from continual sitting and the doctor insisted on his going out.

He had accomplished his purpose, however, for the young bones had knit together properly.—From "Paganini of Genoa" by Lillian Day.

MARK EVERY GRAVE

PAGANINI

Office:
502 Bankers Trust Bldg.

EMIL STENBERG

Svensk Advokat

Praktik inf